

March 1989
VOL. LIV, No. 3

RECEIVED JUN 22 1980
LIBRARY of the
Patriarch Athenagoras
Orthodox Institute
Graduate
Theological Union

ORTHODOX
PRESS
MONTH

**The
Greek
Orthodox
Theological
Review**

THE VIGIL
THE ORTHODOX CHURCH

THE BURNING BUSH

Young Life

THE PATH OF ORTHODOXY
Alive in Christ
Your Diocese

"Life Transfigured"

the Church Messenger
the Dawn
THE ORTHODOX MONITOR
THE WORD

**ST. VLADIMIR'S
THEOLOGICAL QUARTERLY**

ON THE UPBEAT

The Western World has recoiled in humanistic horror from the order of Ayatollah Khomeini to execute novelist Salman Rushdie. Members of the Common Market recalled their envoys to Iran in protest. A writer portrayed the revered founder of a religion as an imposter thus choosing to offend Moslems throughout the world.

Mr. Rushdie's work provoked so much consternation among Moslem nations that he succeeded to unite them in solidarity, a feat unachieved when it came to unity of action in the petroleum production. The consensus judgement calling for the death of the "blasphemer" should have been expected: Mohammed was insulted; Moslems must avenge, or let us say "defend" the prophet. There is an admirable consistency in their action.

SOLIA

THE
HERALD

CHAIRMAN:

Rt. Rev. Bishop
Nathaniel Popp

BUSINESS MANAGER:

Cornel Ivascu

ROMANIAN EDITOR:

Manuela Cruga

ENGLISH EDITOR:

David Oancea

STAFF:

Rev. Fr. Gheorghe
Calciu-Dumitreasa
Florence Sirb
Mark Chestnut
Dinu Cruga

SOLIA (The Herald) (ISSN 0038-1039) is published monthly for \$12.00 per year in the United States, \$14.00 per year in the other countries by the Romanian Orthodox Episcopate, 146 W. Cortland, Jackson, MI. Second class postage paid at Jackson, Michigan and additional offices. POSTMASTER: Send address change to SOLIA, 146 W. Cortland, Jackson, MI, 49201-2208, (517) 789-9088/(517)522-4800.

Articles and news published in SOLIA do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate.

Even those larger differences between the sects disappeared in defense of the prophet.

Although "The Last Temptation," the work of Nikos Kazantzakis, caused some ripples in America and the Western World there was no unified outcry of protest. Some "Christians" were not at all offended; some lashed out in counter offense at the producers, actors, and their associates. There was no unified voice nor act in "defence" of Jesus of Nazareth. The heavy pall of humanism suffocated a unified Christian response.

Meanwhile, royalty and officials gathered in far-off Japan to match together behind the weeks-old corpse of Hirohito, Emperor of Japan, a "god" being put to rest. Among them, our own newly inaugurated President took his place, marching in step with others to pay homage to a "god" man. The presence of Mr. Bush may be honoring the Japanese people but the dead emperor still personifies the nation, much like the Caesars were "divine" representatives of the Roman people.

Shinto rites, hidden behind veils so as not to offend, were chanted and now the son of the emperor assumed, in the eyes of many of his "subjects," the mantle of divinity of his father. Another "god" continues the line.

Mohammed never claimed to be divine, merely the humble prophet of the Divine; Hirohito claimed to be divine but did not promise his people eternal life. He lived in the "forbidden city," became a "citizen," lived a scholarly life and died and was buried with his ancestors, and with his ancestors will his bones and flesh turn to dust.

Someone once said, "The only two interesting topics to discuss are politics and religion." Man is ultimately concerned both with who governs him in this life and who governs in the next. Because there is a belief in the next life it is important to defend what one holds to be objective truth, and if religion and politics come into opposition on earth, the believer should cast his lot with the ruler of the world to come.

When Christ came, he clearly stated that the Kingdom of God is among us and that no one rules (or is elected) without the knowledge and intention of his Father. It may be that men appear to govern but "the world is the Lord's and the fulness thereof." There can be no doubt that this world and the next are one, that there is one Ruler and one Truth. Men may choose to enter the ranks of the wrong or losing army but the Victor has already claimed his honor.

One of America's modern writers, Norman Mailer, in protest to the Iranian threat claimed: "Our religion is our

words, good or bad, nice or naughty (I am not quoting exactly)! We can say what we want and that is what religion is for us!" Really! Has objective truth come to be just the shattered shards of Western man's disillusionment with his fallen self? Is the unified adherence to a religion bad because it does claim objective truth? Moslems could not agree with Mailer, nor can Christians for that matter.

Humanism has so permeated our society that where two or three gather together there is only subjectivity, no objectivity because the gathering is in the name of man, not of God. Hirohito's reign and councils have proved to be void of spirit (one may argue for great material gains, if so inclined) and his divinity an empty cocoon. He will continue to rest, dead among his ancestors. He made no promise to rise nor to raise up, not to be raised.

A man-god is honored and a prophet dishonored such is the fickle road of man: Christ is "recrucified" but overcomes the cross, such as the path to God.

Not all that long ago, the Inquisition forced Jews to "accept" Christ or die because of him. The "crusaders" debauched the sanctuaries of the Church with prostitutes layed out across the holy altars. The end result of the "Renaissance," the "Age of Reason," the "Age of Enlightenment" has brought us death in humanism, rejection of Absolute Truth and deeper inner darkness. Man, of himself, by himself is for himself and when he rejects the Word for words, the Image for the imaged, Grace for disgrace, he is in deed a murderer of God in himself, a self-defacing pot. The craftsman always recognizes his work; alas, the work does not always choose to reflect the master. Man, however, is not another piece of "planned obsolescence."

Mr. Rushdie! When you play with fire be prepared to be burned!

Mr. Hirohito! When you claim what is not yours be prepared to return it!

Mr. Ayatollah! When you accept the prophet but not the Fulfillment of the Prophecies be prepared for the Prophet

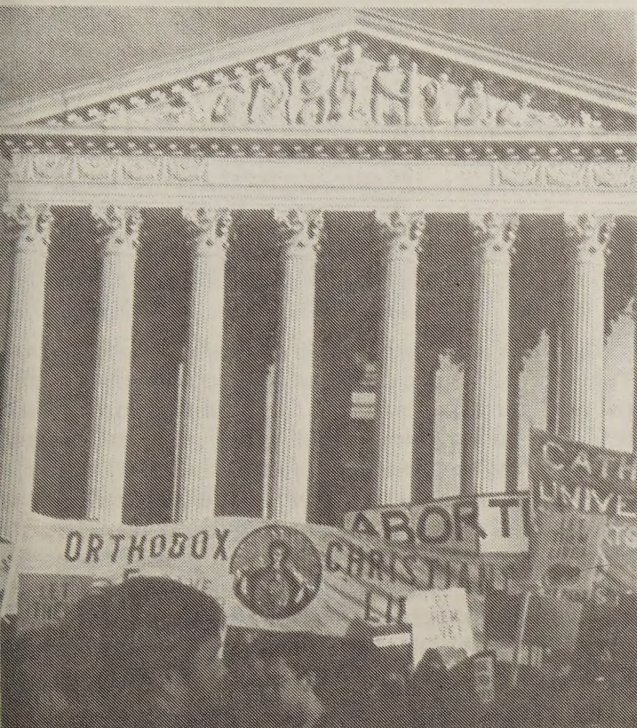
Mr. Christian! When you no longer bear the sweet yoke prepare for the "surrender and to be yoked with death!"

We are all authors in this life; we are all buried as "gods." The difference is that there is one Book of Life and one God who is the author of the Book and of life and who is also the Destroyer of death. Let us walk in his procession to arrive at eternal life, let us embrace his word that we may have life on this earth. "Grant us, O Lord, our requests for knowledge on this earth and unending life in the age to come."

†Bishop Nathaniel

SOLIA

THE MARCH FOR LIFE

The Orthodox Banner "Orthodox Christians for Life" at the base of the steps of the Supreme Court (police blocked the way to the building).

In protest of the murder of 23 million unborn, 70,000 Americans marched in solidarity from the area of the White House to the steps of the United States Supreme Court, Monday, January 23.

From the speakers' stand where the crowd heard civil and religious leaders speak out against the "WADE-DE" decision of years before, the marchers formed a long procession of banners, flags and placards and walked with determined step to the "Lithostratos" of the 20th century, behind our nation's Capitol.

Left to Right: Their Graces, Herman of Philadelphia, Nathaniel of Detroit, Nicholas of Johnstown and Maximos of Pittsburgh.

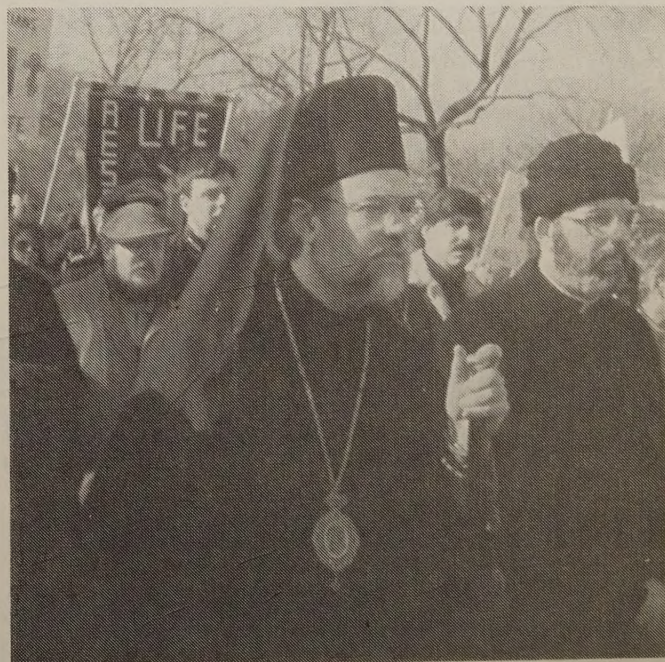
THE LIGHT SHINES IN THE DARKNESS

Father Laurence Lazar

Not long ago we celebrated the great feast of Our Lord's Nativity, the coming of the Light of the world; and Theophany, the baptismal "shining forth" of the Lord. We sang "Your Nativity, O Christ our God, has shown to the world the light of wisdom . . .," and, "O Christ our God who has revealed yourself and has enlightened the world, glory to you." We celebrated that God had come to us to end our confusion, and

(continued on page 4)

Among those marching were bishops of the Church, priests, deacons, men, women and children. From the Protection of our Lady parish in Washington, Rev. Fr. Alexander Webster walked, pushing the stroller with his youngest daughter; Mr. Armand Scala accompanied him and His Grace, Bishop Nathaniel along the way.

His Grace, Bishop Nathaniel among the clergy and faithful in the march under the banner, "Protection of our Lady."

The energy and power that accumulated among the crowd of "life-savers" was tremendous. Although they walked separately, they were united by the strength of the Holy Spirit.

The Orthodox Church has presented an "Amicus Brief" to the Supreme Court in the hope that the unaltered teaching of Prolife of the Orthodox Christian Church will put to rest any idea that the Church of Christ ever faltered in proclaiming the sanctity of life in the womb from conception.

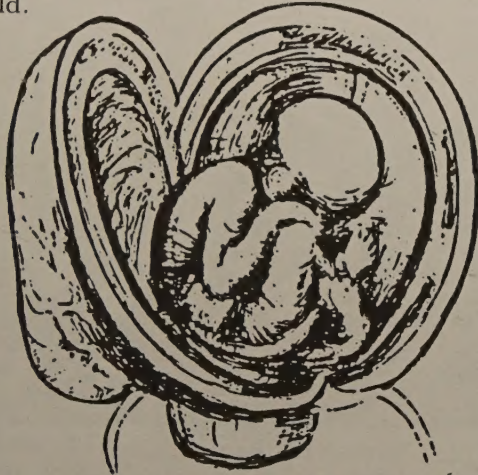
THE LIGHT *(continued from page 3)*

unravel the twisted values and attitudes of our world; to destroy the darkness.

Then a few weeks later, the Sunday Gospel (Luke 18:35-43), alluding to those feasts, told us of how Christ had healed a blind man. He asked the poor man who had called out for mercy, "What do you want from me?" And the answer came, "I want to see." Certainly the man wanted his physical eyes to be opened. But in granting his desire, the Lord gave the man the opportunity to "see" the Light of the world, the love of God in his life. Christ had, thus, opened the spiritual eyes of the man's heart. Truly the man's blindness was healed.

That Gospel lesson coincided with the insidious anniversary of a contemporary example of the darkness and **blindness** of our world, legalized abortion. The sad decision of the U.S. Supreme Court (Roe vs. Wade) on January 22, 1973, is a perfect example of how twisted, perverse and **blind** we can be when we close our eyes to the Light of the world.

Over 23 million innocent babies have been murdered legally since that tragic day. Because of our indifference the court has allowed people blind to the proper understanding of life to say **we** have the right to overrule the Creator. And so, the shameful sin continues. 4000 unborn babies are willfully, legally slaughtered every day in our country, not to speak of those around the world.

(From a study by Leonardo DaVinci)

The Holy Bible and the writings of the great teachers of Orthodoxy all confirm what the Holy Church has always said about the sanctity of life. God alone rules over our souls and bodies. By His hand we are fashioned out of nothingness and honored with His divine image. 'He creates every part of us; He puts us together in our mother's womb . . . We know it in our heart. When our bones are being formed, carefully put together in our mother's womb; when we are growing there in secret, He knows we are there — He sees us **before** we are born. He decides the number of days we shall live, before they ever begin' (Psalm 139). When Mary the mother of God visited Elizabeth, the mother

of John The Baptist, John leaped for joy in his mother's womb in the presence of his yet to be born Lord and Savior (Luke 1:41)! Human life, born or unborn, life from the moment of conception.

Brothers and Sisters, how desperately we need to see the Light, to be healed of our blindness. How earnestly we must pray and work for the healing of our country's blindness to the sin of abortion. How much longer must God's children cry out to us? How much longer will He stand for our indifference? "He who plants the ear, does he not hear? He who formed the eye, does he not see?" (Psalm 94:9)?

Brothers and Sisters, Christ came to open our eyes. What could be greater than to "see" with our physical **and** spiritual eyes that LIFE, **born and unborn** is God's holy gift that needs to be respected and protected? Pray that once and for all the Law of God, the true Light of the world, will shine in the hearts and minds of all those involved in legalized abortion. Pray that the Lord of Life will convict our national conscience and give us the wisdom and courage to change this tragic law before it is too late. Pray for the souls of the innocent infant martyrs who have died so unmercifully. And pray for the forgiveness of us all.

"And Jesus cried out and said, (. . .) I have come as light into the world, that whoever believes in me may not **remain** in darkness" (John 12:44-46).

GOLDY SCHOLARSHIP

The Goldy (Dumitru Golea Goldy-Gemu) Scholarship is offered through The Romanian Orthodox Episcopate of America.

Scholarships will be awarded to undergraduate students of Romanian origin according to the established Requirements and Rules.

It is imperative that all forms be filled out completely and all copies of supporting documents accompany the applications.

To give time to applicants to assemble all of the necessary documents requested, we have fixed the cut-off date as July 10, 1989.

Recipients will be notified by mail.

The decisions of the Award Committee are final and we ask that you do not phone the Episcopate or the Committee members.

An applicant who receives adequate financial aid from his/her family, from the school he/she is attending, from other scholarship funds or from any other source, should seriously consider not applying in deference to those applicants in greater financial need.

Applicants must obtain forms from the Romanian Orthodox Episcopate of America, 2522 Grey Tower Road, Jackson, Michigan 49201-9120.

Florence Sirb, Bishop NATHANIEL's Secretary, regularly contributes the information for the "Parish Register," the "Hierarchical Schedule," and the ever-popular "Parish Bulletin Notes."

SOLIA

THE HERALD

Anne Mercea making address corrections.

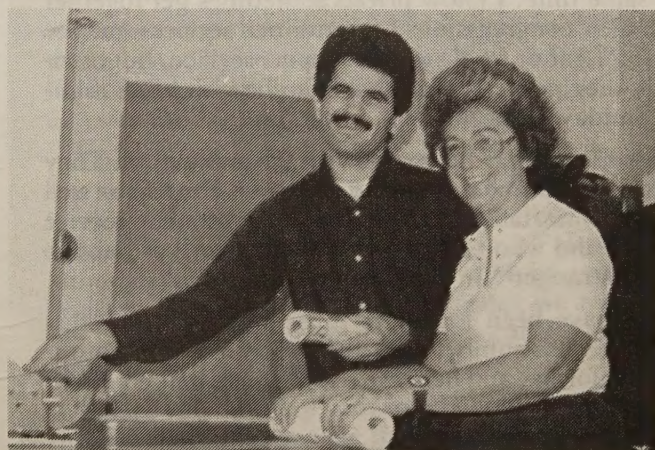

Florence Churilla addressing each of the 5000 issues to be mailed.

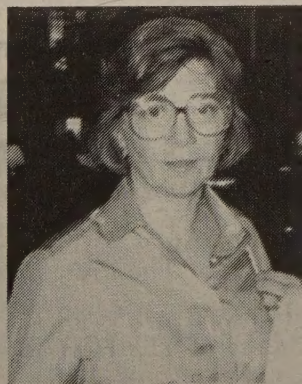
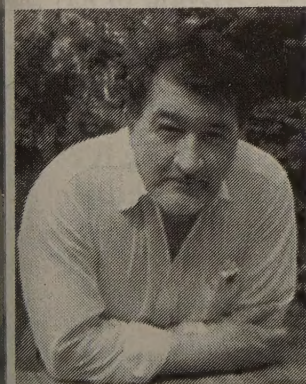
The monthly publication of SOLIA — THE HERALD has been said to be "like having a baby." The writing of articles, typing of texts, laying out of pages, keeping current the mailing list, and mailing out to your homes, is followed by a sigh of relief from the staff.

The SOLIA staff is not as large as in years past, but the effort is as strong and dedicated! On this page you see some of the SOLIA staff which has made possible the final product which you receive each month. Beginning with the December 1988 issue, our mailing list was completely computerized, and SOLIA began to be mailed from Detroit. Therefore, some of the faces you see pictured no longer make their monthly trip to the SOLIA building in Jackson to do the mailing.

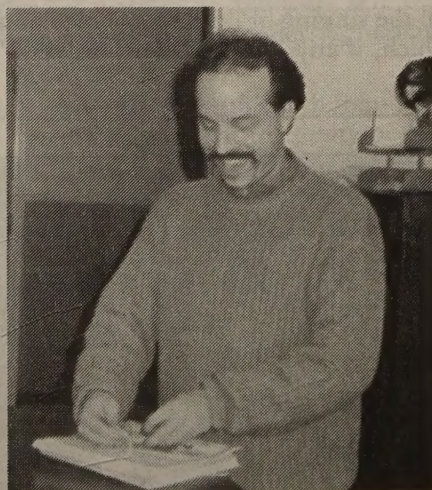
As we focus our attention upon the theme, "Orthodox Press Month," join our staff in working and praying for the continued spread of the fantastic news that Jesus Christ is the Savior who was born, died and rose from the dead so that we might have eternal life in the kingdom of God!

Eugenia Porocho and David Oancea preparing mailings to Canada.

Manuela and Dinu Cruga are responsible for the Romanian section. Manuela edits, translates and lays out the texts for publication, and Dinu is a regular contributing writer.

Mark Chestnut, Assistant Treasurer of the Episcopate, bundling SOLIAs for shipment.

HOW DOES THE CHURCH GROW?

A big emphasis in the Orthodox Church recently has been church growth. How can we help our churches to grow and expand? I was thinking that even before we set out to win others to Orthodoxy, we need to do a little preparation in our own churches. My first suggestion would be to visit another church one Sunday and find out again what it's like to be a newcomer.

When someone comes to a church for the first time, he or she probably judges it in several ways. Is the parking convenient? How are the facilities? What does the Liturgy sound like? How are the priest's sermons? If we are truly committed to the growth of the Orthodox Church, we need to know what it feels like to be visitors in our own church.

One of the things I've always thought is a little bit of a shame is that our priests don't get the chance to be "visitors" in other churches. The reason is obvious — they are all celebrating the same services at about the same time. I know priests sometimes get together with their congregations for combined services, maybe during Lent or for a special Vespers service, but obviously they never get the chance to be visitors at regular Sunday Liturgies.

Even lay people hesitate to visit other churches. They have a commitment to attend their own church, as well as the comfortable feeling of knowing how the service is done and who most of the people are. It is hard to be a "stranger" in a new church.

We have been fortunate to be invited to Sunday Liturgies at a number of Orthodox churches in Southern California, and here are a few things we've noticed as visitors.

Each priest has his own style and each congregation its own personality. It's been interesting for us to see the variety of choices they have made. Is there a choir which does all the singing or does the whole congregation sing? Which, if any, of the "silent prayers" does

the priest read aloud? When does the priest give the sermon and how is the collection taken and by whom? We've seen a lot of variations depending mostly on the size and age of the congregation. One happy observation we made is that in almost all the churches we visited, more and more people are taking Communion on a "regular" Sunday basis.

As another general observation, I think the music makes a great difference in the beauty of the Liturgy. So much of the Liturgy is in music — when it sounds lovely, the congregation seems to be almost automatically lifted spiritually as a result. If just one person in each church were truly knowledgeable and committed to making the music sound as beautiful as possible, I think the benefits to everyone would be enormous.

However, I think the most important thing we've discovered is that the way parishioners treat the visitors can make all the difference. Does anyone make a special effort to welcome them and help them? At the coffee hour afterwards, do people come over to say hello and show them where to go? The church may be magnificent, the music heavenly, the priest's sermon inspired — but if no-one bothers to say hello, there is something wrong, and the newcomers will quite possibly look elsewhere for a home church the following Sunday.

So if you have the chance, try visiting another church and see what it's like to be a newcomer. If that isn't possible, go to your own church one Sunday with the eyes of a first-time visitor. Is it easy to find the restroom? Is there a Sunday School class or Nursery area for your children? If you were new, would someone know about it, and make sure that you felt welcomed? I think we will find much more success in our efforts at church growth when we can answer yes to most of these questions.

Nicole Mitesco

VATRA MEMORIAL SERVICE FOR ARCHBISHOP VALERIAN

On Thursday, January 26, 1989, clergy and faithful gathered at the Vatra to pray for and celebrate the thrice-blessed memory of His Eminence, Archbishop VALERIAN (†January 28, 1987).

The memorial service was celebrated by Rev. Frs. Richard Grabowski, Romey Rosco, and Gheorghe Carstea. Responses were sung by Rev. Mothers Benedicta, Apolinaria and Gabriela. Approximately fifteen faithful attended from Ohio and Michigan. A pomana meal was served in the "main residence" after the parastas. MAY HIS MEMORY BE ETERNAL!

OHIO-WESTERN PENNSYLVANIA DEANERY 1989 Lenten Mission Schedule

Sunday, April 2

Church of The Presentation, Akron

Sunday, April 9

Church of The Holy Resurrection, Warren

Each Vesper service begins at 4:30 PM, and will be followed by supper.

Saturday, April 15

All-Deanery ARFORA Retreat

Church of The Holy Trinity, Youngstown

A.R.F.O.R.A. RETREAT:

Saturday, April 15, 1989

"There is no life without prayer. The soul of Orthodoxy consists in the gift of prayer."

Vasilii Rozanov

"There is no labor greater than praying to God. For every time a man wants to pray, his enemies the demons try to prevent him; for they know that nothing obstructs him so much as prayer to God. In everything else that a man undertakes, if he perseveres, he will attain rest. But in order to pray a man must struggle to his last breath."

The Sayings of the Desert Fathers

The National Association of Romanian Orthodox Ladies Auxiliaries in America (ARFORA) once again urges all women in the Episcopate to participate in the annual Retreat for Women scheduled to be held on the fifth Saturday of Great Lent.

In actuality, this is not **one** retreat, but several, each being hosted by an auxiliary or group of auxiliaries in particular region of the diocese. Yet, all are united on that day in the spirit of love and devotion to the Lord through Orthodox worship and fellowship. It is a time for all the women of the diocese to emphasize their special relationship through the Church.

Soon I will be contacting parish priests and auxiliary residents, encouraging them to organize these local retreats with services, guest speakers, etc. And soon, they will be contacting **you** and asking you to set this part for your own spiritual refreshment and growth. **Don't ignore their call, ladies.** It's too easy to say, "I'll just skip this one. Maybe next year." No matter what our daily labors, no matter what calls us away from this quiet and prayerful moment, there is "*no labor greater*" than your turning toward a positive response to a call to prayer.

ARFORA is to be commended for persevering in making this annual retreat a continuing reality. Prayer is a struggle, especially these days, and one that the Brotherhood of our diocese should joyfully undertake together. If you are a member of your church, you are a member of your ladies auxiliary and ARFORA. So, come pray with us for yourselves, your families, your churches, your Episcopate and for all people.

If you don't have the time, **make it.** And then go back to family and friends refreshed and strengthened in the Faith.

There is no labor more **rewarding** than praying to God.

Fr. Romey Rosco
ARFORA Spiritual Advisor

BROTHERHOOD BOARD MEETS IN DEARBORN

The Orthodox Brotherhood Board met in Dearborn, Michigan, on February 4, 1989. Following minutes and financial reports, the following subjects were discussed and acted upon: Membership has now reached 307 members and growing!

The Public Relations Committee: Reported that they are compiling a list of American companies that
(continued on page 8)

AN OPEN LETTER TO PARENTS

Every summer, A.R.O.Y. and the Orthodox Brotherhood sponsor camps for our young people at the VATRA. There are two 2-week camps, one for children 10-13 years old, and the other, for youth between 14 and 17; and, one one-week camp for Romanian-speaking students.

These camps are a very special opportunity for the youth of our Episcopate to learn about their Orthodox Faith and to share in fellowship with other youth from all over the United States and Canada.

There are always good excuses for not sending someone to camp. Believe me, I have heard them all — from having to work, to band practice and other school activities, to just not wanting to go. In all honesty, although we may believe they are valid, by using these excuses not to send our children to camp, we are depriving them of an experience that they can get no where else.

Before you make up your mind not to send your children to camp, please take the time to ask anyone who has been there, as a student or on staff, what the experience was like. I am sure you will find (even for those that did not want to go and were sent by their parents anyway), that all had a wonderful, fulfilling, experience they will never forget.

They make friends with youth from all over the country — relationships that for many of us have lasted a lifetime. They learn many things about the beauty of the Orthodox Faith that for many of us were surprising. They have a chance to study, to question, and to learn about their Faith. There are social and other recreational activities such as volley-ball, swimming, and field trips. All in all, a very complete package when one considers that the camps are each only two weeks long.

I urge you not to accept nor make excuses this summer. Send your youth to Camp VATRA. I know that when the camp is over, most of them will not want to leave and will find it hard to say goodbye to the VATRA and to their new friends.

Bob Badila
National A.R.O.Y. Auditor

WHERE HAVE ALL THE FLOWERS GONE, . . . LONG TIME PASSING?

WHERE HAVE ALL THE FLOWERS GONE, . . . LONG

Where have all the flowers gone? . . . Those fragrant flowers of the Church whose courage brought Orthodoxy to this country, and whose wombs bore its members, and whose grandchildren are the Church of today?

Where have all the flowers gone? . . . Those stoic ladies who, after a week of relentless labor and little sleep were the first ones in church for Liturgy on Sunday, sitting up in the front, dressed in their best and eager to thank God for another week in a country which offers freedom.

Where have all the flowers gone? . . . The ones who were the epitome of hospitality, who would happily give you their last piece of bread, who would always be the first to come to the rescue of someone in need, who, in spite of the tragedies they endured, could always find something to laugh about, and something to be thankful for.

WHERE HAVE ALL THE FLOWERS GONE? BACK TO THE FATHER, ONE BY ONE.

They are basking in the warmth of the light ineffable; they are dancing to the heavenly music of the Cherubim and Seraphim; they are in a place where sickness and sorrow are unknown. Their pew in the church on earth is empty so that they may take their places in the Church Triumphant.

Let us, their grandchildren, take to heart their example and keep their memories alive by making Jesus Christ and His Church as much a part of our lifestyles as He was in theirs. Let us not forget the connection between their faith and their actions. Let us not consider it a coincidence that these flowers of the church, whose dignity we so admired, loved God and allowed that love to rule their hearts and their actions.

God bless you, Grandma Bogdan, for being one of the flowers of our Church. You will live forever in our memories.

May God give us the strength to live up to your example and your high expectations for us.

Valerie Yova
Presentation of Our Lord Parish

BROTHERHOOD (continued from page 7)

deal with Romania; arrangements have been made for former Ambassador David Funderburk to speak in Florida on February 19; the Brotherhood is planning to set up a series of lectures for the former Ambassador to speak at various Universities, bringing our concern about conditions in Romania to a wider audience; the Public Relations Handbook is being revised and up-dated.

The Yellow Page Directory: We are compiling a list of all our members, including their vocations and avocations (hobbies). This list will be used by the Episcopate when in need for assistance in any specialized field. This is almost complete, and soon, we will expand to other members of our Episcopate.

Committee on Missions to Refugees: Co-Chairmen have been appointed, and the first meeting will take place on March 4, 1989. \$2,000.00 of our budget has been allocated for this worthy cause.

Press Kit Project: We are developing a Press Kit for use by the Episcopate and its parishes in their dealings with the media. It is to be ready in the spring.

Episcopate Debt Fund: We are committed to assist the Episcopate in wiping out a debt of \$40,000.00. Both Brotherhood and Episcopate members will be called upon for assistance in the near future.

Area Representatives for the Orthodox Brotherhood: Representatives have been recently appointed to stimulate membership and to encourage others to become Supporters of the Episcopate.

60th Anniversary of the Episcopate: The Brotherhood has been asked, and has agreed, to assist St. George Cathedral, the hosts of the 1989 Congress. We will be handling the Refreshment Center.

Leadership Training: We are developing a comprehensive leadership training program to be used in our Episcopate. It should be finished by spring or early summer.

Constitution and By-Laws Revision: We are currently working on our revisions, so that they will be ready for our 1989 Conference, to be held in Canton, Ohio — October 20 to 22.

It is hoped, that this article will give all the readers of SOLIA an insight into the works of the Brotherhood. It should answer the question, "What Does the Brotherhood Do?" An organization of both men and women over thirty, we are proud and excited to be able to help our Episcopate in meaningful ways. Won't you consider joining us?

Sanda Carulea
President, Brotherhood U.S.A.

FORGIVENESS

It is a very wonderful part of the Christian year, we live it mindfully. It is a time set apart in which we should pause and think, to judge ourselves in the light of truth, and prepare ourselves in readiness for the feast of feasts, the Resurrection, Pascha, passing from darkness into the light of ever-lasting Truth.

We start the Great Fast with Forgiveness Sunday in which at Vespers we ask forgiveness of each other. It is a cleansing feeling to kneel down and humbly say: "forgive me." What we tend to forget is that this implies our forgiving others. Forgive, leaving no residue of resentment.

I came across a perfect example of forgiveness in the memoir of Mr. Dan Brateanu, who spent 16 years in communist prisons and concentration camps.

In order to better understand what follows, the reader must understand that the worst torment in the forced labor camp was hunger. Worse than any physical torture, overwork, lack of sleep, space and privacy, was the gnawing ever-present, unremitting hunger. All prisoners were underfed; and when they did not fulfill their inhuman work quotas, their rations were cut in half. Those fortunate enough to have the strength to fulfill their task were permitted occasionally to receive food packages from home, which helped but did not long still their everlasting hunger.

At lunch time, a prisoner was sitting eating his meal in the ditch he was digging. He was a Transylvanian peasant in his mid-forties. The regime at that time was less anxious to exterminate the peasants as their labor was more productive than that of the intellectual—unaccustomed to using shovel and pick axe; they, therefore, received packages of 5 kg containing bread, cheese and bacon. Not far from our peasant sat a fellow convict who, having finished his meager bowl of soup and crust of bread, could not keep his eyes from the lucky one's marvelous food. This one, feeling the other's eyes upon him, turned to him and asked:

"Are you hungry?"

"Do you have to ask?" came the answer. The peasant broke off a generous hunk of bread, cheese and a bit of bacon and handed them over. The unhappy man angrily gulped down the life-sustaining food.

"Are you still hungry?" asked the peasant. Receiving an affirmative nod, he passed him another serving. A moment of heavy silence followed, then the hungry man asked:

"To how many years have you been condemned?"

"To 15 years."

"Fifteen years! What on earth did you do?"

"What I did just now. I gave a hungry man a piece of bread."

And for that you got 15 years. Who ever condemned you?"

"You did."

An ironic fate had brought the condemned man, and the fallen-out-of-favor-judge to dig the same ditch. Was it an irony of fate? Was not it rather a living example of "Give to him who asks you . . . Love your enemies, bless them that curse you . . . and persecute you" (Matt 5:42-44).

We in the ordinary walk of life are seldom given the chance of giving to another the very substance of life. We do not ordinarily possess so little. Who in the eyes of God is more blessed? That peasant man, or we who, when we give, only give of our plenty even to those we love. What do we give to those we do not love, to those who hate us and spitefully use us? They may not be in financial need, but they are in spiritual need. We can give them forgiveness which, according to the Holy Fathers, may help them on the day of judgement — if not now.

Let us on Forgiveness Sunday, gather up the burden of all our hates, dislikes and resentments and cast them aside, falling at the feet of Christ, saying, "Lord Jesus Christ, Son of God, have mercy upon me, a sinner."

Mother Alexandra

A.R.O.Y. SPRING SPORTS TOURNAMENT

MARCH 10-12, 1989
HOLY TRINITY ORTHODOX CHURCH
YOUNGSTOWN, OHIO

SCHEDULE

FRIDAY MARCH 10

8:30 PM	Speaker at hotel
10:30 PM	Drawings

SATURDAY, MARCH 11

8:15-9:00 AM	Morning Prayers and Breakfast
--------------	-------------------------------

9:00-12:00 Noon	Games
12:00-1:00 PM	Lunch
1:00-5:00 PM	Games Resume

GREAT VESPER SERVICE FOLLOWING CONCLUSION OF GAMES

SUNDAY, MARCH 12

9:00 AM	Matins
10:00 AM	Divine Liturgy
12:00 Noon	Farewell

Accommodations:	Quality Inn (216) 793-9851.
-----------------	--------------------------------

Need more information?	Pete Gibb (216) 448-6939
------------------------	-----------------------------

A.R.O.Y. WINTER BOARD MEETING

Cleveland GEROYs and JAROYs hosted the meeting of the National A.R.O.Y. Board held at St. Mary's Church on January 27-28. **Friday** evening was devoted to reviewing the plans for the upcoming **A.R.O.Y. Conference in Cleveland, Sept. 1-3.**

Saturday was spent reviewing and planning projects and coming events. One of the events is a **regional retreat** to be held on Saturday, March 25, at Sts. Peter & Paul in Dearborn Heights, Michigan. **A.R.O.Y. membership cards** have been printed and will be distributed in an upcoming **A.R.O.Y. NEWSLETTER**. **Lists** of A.R.O.Y., Vatra Camp and College age students are being compiled in order to more directly serve the needs of those age groups better. A special effort is being made this year to directly contact and recruit **Vatra camp-age students** in order to build up attendance in the summer. The **Spring Sports Tournament** will take place in Youngstown, Ohio, on the weekend of March 10-11-12. A new **A.R.O.Y. Banner** is being made for use at the Annual Conference. A couple of members of the Board are working on a **fundraiser booklet** to raise money for Camp Vatra transportation needs. An **A.R.O.Y. Address Directory** will be produced and distributed at the upcoming Conference in Cleveland. An **A.R.O.Y. video** is also in the making. News of approximately four **new A.R.O.Y. local chapters** in Canada was excitedly received.

An important discussion concerning the **purpose and future** of A.R.O.Y. took place, in which the consensus seemed to be that there is a need for **more continuity** in the organization. Setting more **long term goals** and possibly **lengthening** board members' **terms of office** to two years like the other Episcopate auxiliaries was discussed.

NATIONAL A.R.O.Y. SPONSORS A REGIONAL ORTHODOX LENTEN YOUTH RETREAT

THEME:

"The Moral of the Story:
Right and Wrong in Today's World"

SATURDAY, MARCH 25, 1989
10:30 AM-5:30 PM

Sts. Peter & Paul Romanian Orthodox Church
750 North Beach Daly Road
Dearborn Heights, Michigan

CONTACT:

Rick Demartini, (313) 534-0846 or
Fr. Paul Jannakos, (313) 563-6399

Ages 13 and older. NO FEE.

ONLY THE STOMACH!

The value of fasting does not consist in abstinence from food, but in withdrawing from sinful practices since the person who limits his fasting only to an abstinence from meats is one who especially belittles it. Do you fast? Give me proof of it by your works! Is it said, "By what kind of works?" If you see a poor man take pity on him! If you see an enemy, be reconciled to him! If you see a friend gaining honor, do not envy him! If you see a beautiful woman, pass her by!

Fast not only with the mouth, but also with the eyes and the ear, and the feet, and the hands, and all the members of our bodies.

Let the hands fast by being pure from robbery and greed. Let the feet fast by ceasing from running to forbidden spectacles. Let the eyes fast, being taught never to fix themselves rudely upon handsome countenances or to busy themselves with strange beauties. Looking is the food of the eyes; and if it is unlawful or forbidden, then it mars the fast and upsets the whole safety of the soul. But if it is lawful and safe, it adorns fasting. For it would be extremely absurd to abstain from lawful food because of the fast, but with the eyes to touch even what is forbidden. Do you abstain from meat? Then also do not feed upon lustfulness by means of the eyes.

Let the ear fast also. The fasting of the ear consists in refusing to receive evil speaking and maliciously false statements. "You shall not spread a baseless rumor" (Exodus 23:1).

Let also the mouth fast from disgraceful talk and the use of abusive language. For of what value is abstinence from birds and fishes, if we bite and devour our brethren? The evil speaker eats the flesh of his brother and bites the body of his neighbor. Because of this St. Paul utters the fearful saying: "If you bite and devour one another, take heed that you are not consumed by one another" (Galatians 5:15).

St. John Chrysostom

Excerpted from his "Concerning the Statues," a homily addressed to the people of Antioch in the fourth century.

R.O.E.A. Largest Parishes

According to the Membership Lists received in the Episcopate office, these are the largest parishes:

- 1) **Cleveland, OH.** St. Mary.
- 2) **Dearborn Heights, MI.** Sts. Peter & Paul.
- 3) **Southfield, MI.** St. George Cathedral.
- 4) **Bridgeport, CT.** St. Dimitrie.
- 5) **Chicago, IL.** St. Mary.
- 6) **Los Angeles, CA.** Holy Trinity.
- 7) **Canton, OH.** St. George.
- 8) **Chicago, IL.** Holy Nativity.
- 9) **Regina, SASK.** St. George.
- 10) **Warren, MI.** Descent of the Holy Spirit.
- Youngstown, OH.** Holy Trinity.

SOLIA (continued from page 15)

M/M John Solomon, Fullerton, CA
M/M George Jonescu, Capac, MI
Helen J. Potts, Chicago, IL
M/M Nick Costea, Sr., Canton, OH

SUBSCRIPTIONS

Victoria A. Morin, San Antonio, TX
M/M Peter Dinu, Schwenksville, PA
Emil Filip, Yardville, NJ
Rev. Myron Moldovan, Glen Cove, NY
Catherine O. Nelson, Indian Mills, NJ
Holy Trinity Greek Orthodox Church, Columbia, SC
M/M George Dragila, Battle Creek, MI
V. Zamfir, Englewood, FL
R.H. Andrews, Calgary, Alberta (2 yrs.)
Rev. Vasile Neagu, Troy, MI
Moise Ciocanea, East Chicago, IN
Radio Free Europe/Radio Liberty, New York, NY
Helen Powell, San Diego, CA
John Tonia, San Diego, CA
M/M Nick David, Cleveland, OH
Rev. Peter Knowles, O.P., Victoria, Australia
Elizabeth Farcas, Detroit, MI
Christina Cappon, Chicago, IL
Colonel Teodorescu, Sherman Oaks, CA
Universitats Bibliothek, West Germany

DIOCESAN CALENDAR

May
20/21 Akron, Ohio
75th Anniversary Presentation of Our Lord Parish

June
10/11 Regina, Saskatchewan
75th Anniversary St. George

September
23/24 Los Angeles, California
50th Anniversary

September-October
30-1 Chicago, Illinois
50th Anniversary
Holy Nativity

October
7/8 Cleveland, Ohio
85th Anniversary St. Mary

22 New York, New York
50th Anniversary, St. Dumitru

CLERGY ADDRESS CORRECTIONS/ CHANGES TO THE SOLIA CALENDAR 1989

Rev. Fr. Gheorghe Calciu-Dumitreasa
P.O. Box 15224
Washington, D.C. 20003-0224

Rev. Fr. Gheorghe Carstea
627 Frederick
Royal Oak, MI 48067
(313) 547-6123

Rev. Fr. Richard J. Grabowski
533 Oak Knoll Ave., N.E.
Warren, OH 44483
(216) 394-8575

Rev. Fr. Dumitru Mihaescu
c/o 1440 Harvard
Berkley, MI 48072
(313) 543-5369

Rev. Fr. Constantin Turcoane
2711 Aster Crescent
Regina, SASK S4V 1Z6 Canada

Rev. Fr. Dumitru Macaila
St. Nicholas Orthodox Church
1035 Grant St.
Alliance, OH 44601
(216) 821-5056

Rev. Fr. Basil Prisacarou
15 Convent Lane
Center Moriches, NY 11934

ARA: 14TH ANNUAL CONGRESS

The 14th Annual Congress of the American-Romanian Academy of Arts and Sciences will be hosted by the University of Southern California, at Los Angeles, between April 20th-22nd, 1989. The Congress will celebrate two important events in the history of the Romanian culture:

- The anniversary of one hundred years from the death of the famous Romanian poet Mihai Eminescu, and

- The 80th anniversary of the renowned playwright Eugene Ionesco, member of the French Academy, the originator of the modern theater in the Western culture.

The program will consist of sections of special and general interest, as well as Romanian cultural or artistic events.

HIERARCHAL SCHEDULE

Sunday, January 22. Miami, FL. Christ the Savior Cathedral, OCA. Concelebrated Divine Liturgy of the Feast Day with Bishop Dmitri and Bishop Mark.

Monday, January 23. Washington, D.C. Participated in the Pro-Life March.

January 24-27. Miramar, FL. Holy Trinity. Supervision of the installation of the paintings in the church.

Saturday, January 28. Cleveland, OH. St. Mary. Attended AROY National Board meeting.

Wednesday, February 1. Bridgeport, CT. St. Dimitrie. Met with parish Council.

Thursday, February 2. New York, NY. St. Dumitru. Celebrated Divine Liturgy. Presided at meeting of Atlantic Seaboard Deanery.

Sunday, January 29. Southfield, MI. St. George Cathedral. Celebrated Divine Liturgy. Attended banquet.

Saturday, February 4. Dearborn Hgts., MI. Sts. Peter & Paul. Attended Brotherhood National Board meeting.

Sunday, February 5. Southfield, MI. St. George Cathedral. Celebrated Divine Liturgy. Attended dinner honoring Fr. Tofan for the 25th anniversary of his ordination.

February 11-12. Miramar, FL. Holy Trinity. On Saturday, Vesper services. On Sunday, Divine Liturgy, blessing of interior and exterior iconography, banquet.

Sunday, February 19. Detroit, MI. St. Nicholas. Divine Liturgy. Installation of Fr. George Carstea as parish priest. Banquet.

Monday, February 20. Akron, OH. Attended dinner hosted by the OH-W PA Deanery Clergy as a tribute to Fr. and Ps. Grabowski.

DEAR READERS: WE ARE PROVIDING FOR YOU THE FOLLOWING LIST OF ORTHODOX BOOKSTORES, PUBLICATIONS AND NEWSLETTERS. PLEASE TAKE THE OPPORTUNITY TO LEARN MORE ABOUT THE ORTHODOX FAITH! SHARE THE FAITH WITH A FRIEND.

ORTHODOX PRESS IN NORTH AMERICA

BOOK STORES

ROMANIAN ORTHODOX PUBLISHING DEPT.

146 W. Cortland
Jackson, MI 49201-2208
(517) 789-9088 or (517) 522-4800

ST. VLADMIR'S SEMINARY PRESS

575 Scarsdale Road
Crestwood, NY 10707
(914) 961-2203

ST. TIKHON'S BOOKSTORE

South Canaan, PA 18459
(717) 937-4390

ORTHODOX CHRISTIAN PUBLICATIONS CENTER

P.O. Box 588
Wayne, NJ 07474-0588
(201) 694-5782

ANTIOCHIAN ARCHDIOCESE BOOKSTORE

358 Mountain Road
Englewood, NJ 07631
(201) 871-1355

HOLY CROSS BOOKSTORE

50 Goddard Ave.
Brookline, MA 02146
(617) 731-3500

LIGHT & LIFE PUBLISHING CO.

4836 Park Glen Road
Minneapolis, MN 55416
(612) 925-3888

AGAPE PRODUCTION AND DISTRIBUTING

66 Killington Bay
Winnipeg, MAN R2G 2Y5 Canada
(204) 667-6523

PUBLICATIONS

THE ORTHODOX CHURCH

P.O. Box 675
Syosset, NY 11791
(Official Organ of the Orthodox Church in America)

ORTHODOX OBSERVER

8 East 79th St.
New York, NY 10021
(Official Organ of the Greek Orthodox Archdiocese)

THE WORD

358 Mountain Rd.
Englewood, NJ 07631
(Official Organ of the Antiochian Orthodox Archdiocese)

PATH OF ORTHODOXY (Serbian & English)

P.O. Box 36
Leetsdale, PA 15056
(Official Organ of the Serbian Orthodox Church)

UKRAINIAN ORTHODOX HERALD

90-34 139th St.
Jamaica, NY 11435
(Official Organ of the Ukrainian Orthodox Church)

THE CHURCH MESSENGER

312 Garfield St.
Johnstown, PA 15906
(Official Organ of the American Carpatho-Russian Orthodox Church)

AGAIN

Conciliar Press
P.O. Box 106
Mt. Hermon, CA 95041
(Publication of the Antiochian Evangelical Orthodox Mission)

ST. VLADIMIR'S THEOLOGICAL QUARTERLY

575 Scarsdale Rd.
Crestwood, NY 10707
(Theological Journal)

GREEK ORTHODOX THEOLOGICAL REVIEW

50 Goddard Ave.
Brookline, MA 02146
(Theological Journal)

THE SACRED ART JOURNAL

Route 711 N.
P.O. Box 638
Ligonier, PA 15658-0638
(Publication of St. John of Damascus Association of Orthodox Iconographers, Iconologists, and Architects)

YOUNG LIFE

(Pre-School — Grade 6)
ON THE UPBEAT
(Grade 7 — Adult)
Orthodox Subscription Service
P.O. Box 1502
Desloge, MO 63601-1502

THE BURNING BUSH (RUGUL APRINS)

Dormition Monastery
3389 Rives Eaton Road
Rives Junction, MI 49277
(Monastic Journal: English and Romanian Language)

LIFE TRANSFIGURED

Transfiguration Monastery
P.O. Box 184X, R.D. 1
Ellwood City, PA 16117
(Monastic Journal)

DIOCESAN NEWSPAPERS OF THE ORTHODOX CHURCH IN AMERICA

THE DAWN

1180 N.W. 99th St.
Miami, FL 33150
(Diocese of the South)

JACOB'S WELL

33 Hewitt Ave.
Bronxville, NY 10708
(Diocese of New York & New Jersey)

THE LIGHT OF LIFE

126 North 78th St.
Seattle, WA 98103
(Diocese of the West)

ONE — ORTHODOX NEW ENGLAND

305 Washington St.
New Britain, CT 06051
(Diocese of New England)

THE VIGIL

7900 W. 120th St.
Palos Hills, IL 60464
(Diocese of the Midwest)

THE VINEYARD

529 East Broadway
South Boston, MA 02127
(Albanian Diocese)

YOUR DIOCESE ALIVE

The Diocesan Center
South Canaan, PA 18459
(Diocese of Eastern Pennsylvania)

NEWSLETTERS

A.R.F.O.R.A.

c/o Pearl Mailath
734 W. 67th St.
Merrillville, IN 46410
(Ladies' Auxiliary of the Romanian Diocese)

BROTHERHOOD, U.S.A.

c/o George Carulea
29 Rhoda Ave.
Youngstown, OH 44509
(Auxiliary Organization of the Romanian Diocese)

(continued next issue)

Ellwood City, PA. St. Elias. We were pleased to welcome our bishop NATHANIEL when he celebrated Divine Liturgy in our Church, followed by an informal meeting of fellowship . . . Congratulations to George Sasaran who made the Dean's List at Penn State.

Warren, OH. Holy Resurrection. The Youth Group has resumed meetings and is looking for interested adults to lead them . . . The Church School children enjoyed their lovely Valentine party.

Pomona, CA. St. Anne. For all the Children and Adult classes, Fr. John demonstrated and explained the service of the Proskomidia . . . Congregational singing is used at all services . . . We are an English language mission serving the Orthodox people of all ethnic backgrounds.

Southfield, MI. St. George Cathedral. National AROY sponsored a fund-raising 50s' & 60s' Dance in our Social Hall . . . Our parishioners held a beautiful celebration in our Social Center in honor of Fr. Tofan for his 25th Anniversary of ordination into the Holy Priesthood.

Hermitage, PA. Holy Cross. Ten couples were honored at our Sweetheart's Banquet. The longest married were M/M Emil Dumitru, 75 years! . . . Our Ladies Auxiliary joined the other Valley Orthodox Women for a Tureen Dinner and an evening of fellowship . . . They also joined the Orthodox Guild in an "Ethnic Sampler" dinner held at our social hall, where each group prepared and served its own special ethnic foods . . . Our Tuesday Adult Bible class will study the Letter to the Hebrews as a preparation for Easter.

Chicago, IL. St. Mary. Our youth sponsored a Valentine Day dance that was well attended . . . Our Senior Citizen's Club meets monthly and keeps the members busy with many interesting activities and outings . . . Our Church School has resumed classes which are taught both in Romanian and English.

Canton, OH. St. George. Everyone enjoyed the tasty brunch sponsored by AROY . . . We are pleased with the desk and pegboard donated for our Church office . . . The Rap-sodia Carpatilor Folk Ensemble presented a concert in our social hall . . . We held a "Family Church Night" with a covered dish dinner followed by a program and discussion on youth involvement in various activities.

Dearborn Hts., MI. Sts. Peter & Paul. Our mothers with small children are happy with the new "changing table" installed in the ladies lounge . . . Congratulations to Gabriela Staniciu who recently received a Bachelor of Economics degree from the Univ. of Mich. . . We were pleased to receive photographs of our Christmas program for the church archives.

Akron, OH. Pr. of Our Lord. Our Church School students received a lovely letter of appreciation from the County Children Services Board for all their Christmas gifts to the needy children . . . Our youth participated in the unique concert of contemporary Orthodox Christian music presented by "Kerygma" . . . In celebration of the founding of our parish, we had Great Vespers on the Eve of the Feast, then the festal Divine Liturgy the next day, followed by a luncheon. We then hosted the Deanery clergy meeting here.

Youngstown, OH. Holy Trinity. AROY sponsored a bake sale . . . they also held a Valentine's Day Flower Sale . . . Congratulations to Erica Shonn who is in the 1989 edition of Who's Who Among Students in America; also, to Nick Besoiu who was elected Vice-Commander of the Mahoning Valley Veterans Council . . . The Parents Assoc. had a surprise party for Fr. Grama on the occasion of his graduation from Youngstown State . . . Best wishes to the nine couples who were honored at our Sweethearts Banquet.

St. Paul, MN. St. Mary. Fr. Cornel is the Spiritual Adviser for the newly-formed Orthodox Christian Singles Fellowship in our community . . . The Tineretul Romanian Dance Ensemble and the children's dance group "Trandafirul" have both begun rehearsals, and all those interested in joining are urged to do so . . . Our Council members attended a "Parish Council Seminar" sponsored by the Minnesota Eastern Orthodox Clergy Association.

Regina, Sask. St. George. We help feed needy children once a day at the "Soup Kitchen." Now we are working together toward also providing a breakfast . . . In each issue of the Bulletin, parishioners watch for the "Verse of the Month" and study it. Then, Fr. Dan explains its meaning the following month.

Winnepeg, Man. St. George. Our Ladies Auxiliary had a successful luncheon . . . Also, they sponsored an outing for the youth which included a snack after Divine Liturgy, transportation to a local park for lots of winter fun, then back to the church hall for a hot meal . . . Our Orthodox television programs continue with "Sacred Scripture — Christ Guiding His Church."

Cleveland, OH. St. Mary. Best wishes to Tom and Monica Radu for their newly-adopted baby girl . . . Jaroy sponsored a successful brunch . . . The winter meeting of the AROY Executive Board was held here . . . The Cleveland Chapter of the World Union of Free Romanians held an open meeting here to discuss how we can help the oppressed in Romania.

NOTICE

If anyone knows the whereabouts of the **Rev. Fr. Nicolae Turcin** please inform the Rev. Fr. Romey Rosco, Secretary: Spiritual Consistory, 750 Beech Daly Road, Dearborn Heights, Michigan 48127, (313) 274-9651.

PARISH REGISTER

Baptisms

Barbu, Virgil John, son of Virgil & Emilia Z. Barbu, Wyandotte, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Hts., MI. Godparents: Rev. Fr. & Psa. Gheorghe & Felicia Carstea.

Funariu, Stefan Martin, son of Octavian & Christine Funariu, Tucson, AZ. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Mihaela Cristescu and Martin Aeschlimanu.

Gottfried, Sarah Lynn, daughter of Darwin & Audrey Gottfried, Regina, Sask. St. George, Regina, Sask. Godparent: Ronda Jessop.

Jessop, Brittny Marie Lynn, daughter of Troy & Ronda Jessop, Regina, Sask. St. George, Regina, Sask. Godparent: Audrey Gottfried.

Jones, Laryssa Dawn, daughter of Lloyd & Jacqueline B. Jones, Russell, Man. St. Elias, Lennard-Inglis, Man. Godparent: Angelia Esplen.

Nedelcu-Erickson, Irina, daughter of Anghel & Monica Nedelcu-Erickson, New Hope, MN. St. Mary, St. Paul, MN. Godparents: Mihai & Rozalia Enache.

Popa, Chelsea Anna, daughter of Ionel & Sally A. Popa, Royal Oak, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Hts., MI. Godparents: Paul & Silvia Costea.

Rosu, Daniela Monica, daughter of Jonel & Ana Rosu, Lakewood, OH. St. Mary, Cleveland, OH. Godparent: Jonel Broscanc.

Scheul, Andrea, daughter of Theodore & Maria G.S. Scheul, Brentwood, MD. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Dan Brasoveanu & Psa. Eugenia Useriu.

Todeasa, James Justin, son of Rev. Fr. Cornel & Psa. Louisa T. Todeasa, St. Paul, MN. St. Mary, St.

Paul. Godparents: Rev. Fr. Remus & Psa. Elena Grama.

Marriages

Muntean, Matthew George and Ann Marie Yantes, Little Canada, MN. St. Mary, St. Paul, MN. Godparents: John & Georgia Omorean.

Deceased

Babuta, Flora, 88. St. Mary, Chicago, IL.

Baja, Patricia Ann, 60. Sts. Peter & Paul, Dearborn Hts., MI.

Bobes, Anna, 90. Pr. of Our Lord, Akron, OH.

Dragoman, Victoria, 85. Holy Trinity, Youngstown, OH.

Gibb, Florence, 65. Holy Trinity, Youngstown, OH.

Grady, John Simon, 70. St. George Cathedral, Southfield, MI.

Kostron, Peter, 68. St. George, Regina, Sask.

Marich, Nicholas Jr., 69. Pr. of Our Lord, Akron, OH.

Onila, Ana, 93. St. George, Canton, OH.

Pacurariu, Anna, 80. St. Mary, Chicago, IL.

Pascu, Anna Florence, 67. Pr. of Our Lord, Akron, OH.

Popian, Rebecca, 90. St. George, Canton, OH.

Petrisor, Elarion (Larry), 60. St. George, Regina, Sask.

Ritco, Andrew, 65. St. George, Regina, Sask.

Stoia, George, 74. Sts. Peter & Paul, Dearborn Hts., MI.

Trif, Ioan, 67. St. Mary, Cleveland, OH.

Trotogott, Victoria, 70. Holy Resurrection, Warren, OH.

Watka, Ruth (Ruica), 86. Desc. Holy Ghost, Elkins Park, PA.

25TH ANNIVERSARY OF HOLY PRIESTHOOD

On Sunday, February 5, 1989, clergy and faithful gathered at St. George Cathedral in Southfield, Michigan, to celebrate and honor the 25 years of holy priesthood of Rev. Fr. Constantin Tofan. His Grace, Bishop NATHANIEL officiated at the Divine Liturgy, celebrated by Rev. Frs. Constantin Tofan, Leo Copacia, John Ivascu, and the Deacons Paul Yova and Ian Pac-Urar. Also celebrating was the Very Rev. Fr. Sofian Boghiu, a guest visiting from Romania.

The beautiful Divine Liturgy was followed by a reception and a magnificent banquet donated by the Cathedral.

May God grant you many more years of service in his vineyard, Fr. Constantin!

L-R: Marlene Tofan, Fr. Dn. Paul Yova, Fr. Constantin Tofan, Bishop NATHANIEL, Mrs. Sue Tofan.

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

Anita Constant, Chicago, IL	\$ 100.00
Frank Fleser, Indianapolis, IN	100.00
Carmen Sylva, Ladies Auxiliary, Youngstown, OH	100.00
Emilia Afrenie, Windsor, ONT	50.00
Rev. Fr. Constantin Alece, Los Angeles, CA	50.00
Gordon Galbincea, Asheboro, NC	50.00
Rev. Fr. Richard Grabowski, Cleveland, OH	50.00
V. Rev. Fr. Martinian Ivanovici, Ft. Qu'Appelle, Sask	50.00
Mary A. Ursa, Monterey Park, CA	50.00
Kathleen Podoba-Lind, Willoughby, OH	35.00
Rev. Fr. Daniel Nenson, Regina, Sask ..	30.00CF
John Valkanet, Chicago, IL	30.00
Irene Blendea, Lathrup Village, MI	25.00
Aurelia Buner, Ellwood City, PA	25.00
Anne Ceanga, Southfield, MI	25.00
J.J. George, Regina, Sask	25.00
M/M George Jonescu, Capac, MI	25.00
M/M John Kerciu, Oceanside, CA	25.00
Rev. Fr. & Ps. Laurence Lazar, Akron, OH	25.00
M/M Nicholas Leuca, Denver, CO	25.00
Joachim Moraru, Dearborn, MI	25.00
Lucretia Muntean, Park Ridge, IL	25.00
M/M Ioan Nan, Sun City, AZ	25.00
Emilia Pistrui, Akron, OH	25.00
Louis & Rebecca Podoba, Bedford Hts., OH	25.00
Cornelia Koontz, Warren, OH	20.00
Helen Salanty, Parma Hts., OH	20.00
M/M George Vulk, Cleveland, OH	20.00
M/M George Balamaci, Bridgeport, CT ..	10.00
Julia Chuchu, Akron, OH	10.00
M/M Michael Ionescu, Cleveland, OH ..	10.00
M/M George Oancea, Louisville, OH	10.00
M/M Jack Powell, Pittsfield, MA	10.00
M/M John Robosan, Utica, MI	10.00
M/M Virgil Tolci, West Middlesex, PA ..	10.00

EPISCOPATE (PARISH) DUES

St. George, Canton, OH	\$3,900.00
Holy Nativity, Chicago, IL	3,840.00
St. George, Toronto, ONT	3,060.00CF
St. George, Winnipeg, MAN	1,095.00CF
Holy Resurrection, Warren, OH	1,740.00
St. Mary, St. Paul, MN	1,575.00
Sts. Constantin & Elena, Indianapolis, IN	750.00
Three Hierarchs, Ridgeswood, NY	735.00
St. John, Woonsocket, RI	180.00
St. John, Glendale, AZ	135.00
Holy Trinity, Los Angeles, CA	85.00

SOLIA MARCH REPORT

St. Nicholas, Alliance, OH	\$ 100.00
Sinefta Popa, Warren, OH	100.00
United Technologies, Hartford, CT	80.00
<i>(Recommended by George V. Fatsi)</i>	
Anonymous	10.00

SEMINARIAN SCHOLARSHIP

A.R.O.Y.	\$ 500.00
---------------	-----------

STANITZ SCHOLARSHIP

A.R.O.Y.	\$ 500.00
---------------	-----------

MEMORIALS

Anita Constant, Chicago, IL	\$ 25.00
<i>(In Memory of Mrs. Eugenia Kisbac)</i>	
M/M Constantin Marandici, Sterling Hts., MI	25.00
<i>(In Memory of ABP. Valerian)</i>	
Eleanor Push, Girard, OH	25.00
<i>(In Memory of Eva Haus)</i>	
M/M P.J. Toconita, Jr., St. Paul, MN...	20.00
<i>(In Memory of Mary Galbincea)</i>	
Marie George, Regina, Sask	20.00
<i>(In Memory of Victoria Trogotgott)</i>	
M/M John Robosan, Utica, MI	20.00
<i>(In Memory of Mary Galbincea)</i>	
Florence Churilla, E. Detroit, MI	10.00
<i>(In Memory of John Grady)</i>	
M/M John Mailath, Merrillville, IN	10.00
<i>(In Memory of Mary Galbincea)</i>	

SOLIA

(Jan. 19, 1989 — Feb. 16, 1989)

FRIENDS OF SOLIA

\$1,200.00

NATIONAL A.R.O.Y.

\$25.00

Zamfira Posteuca, Glenview, IL
Emil Filip, Yardville, NJ
Emilia Pistrui, Akron, OH
Irene Blendea, Lathrup Village, MI

\$24.00

Rev./Psa. Richard Grabowski,
Cleveland, OH
M/M John Valkanet, Chicago, IL
M/M John Kerciu, Oceanside, CA
M/M George Corduneanu, Portage,
IN

\$20.00

Elizabeth Comanici, Campbell, OH
M/M Manoug Manougian, Jackson
Heights, NY

\$15.00

Lucretia Muntean, Park Ridge, IL
M/M Ilie Lucuta, Niles, IL

\$14.00

Emilia Afrenie, Windsor, Ontario

\$13.00

M/M Peter Dinu, Schwenksville,
PA

\$12.00

M/M Sam Todor, Boca Raton, FL
Mary Simon, Fontana, CA
Jennie Croetoru, Rocky River, OH
Aurelia Buner, Ellwood City, PA

Julia Chuchu, Akron, OH

M/M Ioan Nan, Sun City, AZ
Elizabeth Galbincea, Cleveland,
OH

Daniel Tonia, Shoreview, MN
M/M Michael Ionescu, St. Paul,
MN

M/M Eli Tarziu, St. Paul, MN
Helen Salanty, Parma Heights, OH
M/M Nick Chepa, Woonsocket, RI
Lucretia Maciuca, New Rochelle,
NY

M/M John Zerva, Woonsocket, RI
Olga Bicki, No. Smithfield, RI
Mary Ferensick, Youngstown, OH
Radu Urma, Watertown, MA
M/M James Curt, Coral Springs,
FL

(continued on page 11)

“Astăzi este începutul mântuirii noastre și arătarea tainei celei din veac. Astăzi Fiul lui Dumnezeu, Fiul Fecioarei se face și Gavriil darul bine îl vestește . . .”

— Așa începe Troparul la sărbătoarea Buneivestiri a Maicii Domnului. —

Știut este că taina cea ascunsă și de îngeri neștiută, a fost întruparea Fiului lui Dumnezeu, în persoana Mântuitorului nostru Iisus Hristos, care prin jertfa Sa pe Cruce și prin Învierea Sa, a împăcat pe oameni cu Dumnezeu și-a deschis omenirii întregi calea către fericirea cea veșnică din Impărăția lui Dumnezeu.

La împlinirea acestei taine, când “Fiul lui Dumnezeu, Fiul Fecioarei se face,” omenirea a oferit Sfintei Treimi, pe cea mai desăvârșită făptură, pe Sfânta Fecioară Maria; iar, de sus, dela Dumnezeu, din nespusa bunătate coboară a doua persoană a Sfintei Treimi, — Iisus Emanuel — Cuvântul lui Dumnezeu cel din veci născut din Tatăl.

Întruparea Lui, zămislirea Lui, se săvârșește prin mijlocirea Duhului Sfânt, dătătorul de viață, “prin care toate viază și se mișcă.”

Întruparea Cuvântului a fost, nu numai opera Tatălui ceresc, bunăvoința Fiului și lucrarea Sfântului Duh, care a umbrit pe Sfânta Fecioară, ci și, voința și credința și smerenia Sfintei Fecioare.

Toată viața ei, petrecută în Templul din Ierusalim, dela vârsta de trei ani și până în momentul buneivestiri, a fost o viață de rugăciune neîncetată, de sfințenie și de cea mai adâncă smerenie.

În momentul buneivestiri, Sfântul Arhanghel Gavril, o găsește în stare de rugăciune și în această stare o întâmpină cu îngereștile graiuri: “Bucură-te cea plină de har, Marie, Domnul este cu tine, binecuvântată ești tu între femei” (Luca 1, 28).

În adâncă ei smerenie nu putea înțelege și nici primi asemenea cuvinte de îngerească laudă și de aceea, văzând pe arhanghel s-a tulburat de cuvântul lui și cugeta în sine, “ce va fi însemnând urarea aceasta?”

Uimirea ei, a fost și mai mare, când același arhanghel, îi spune din partea lui Dumnezeu, că ea — fecioară fiind, va naște fiu și va chema numele lui Iisus și acesta va fi Fiul Celui Preaînalt . . .

Înspăimântată de această veste, cu totul suprafirească; ea întreabă pe Arhanghel:

“Cum va fi aceasta, de oarece (de vreme ce) eu, nu știu de bărbat?” Și răspunzând îngerul i-a zis “Duhul Sfânt se va pogorâ peste tine și, puterea Celui Preaînalt te va umbri; pentru aceea și Sfântul care se va naște din tine Fiul lui Dumnezeu se va chema” (Luca 1, 29-35).

Și ca să o încredințeze și mai mult că “la Dumnezeu nimic nu este cu neputință,” îi spune că și Elisabeta, rudenia ei, a zămislit și ea fiu la bătrânețea ei și, aceasta este a șasea lună pentru ea cea numită steapă (Luca 1, 36-37).

“streine graiuri,” dorea să o lămurească deplin despre marea Taină la care era chemată de Cel Preaînalt, pentru ca nevinovata Fecioară, să primească de bunăvoie ei, a fi părtașă la împlinirea Tainei celei mai pre sus de fire, adică la întruparea Fiului lui Dumnezeu, din prea curatul și feciorelnicul ei trup și suflet. Că așa a binevoit Dumnezeu, că Mama Fiului Său, să nu fie numai ca o unealtă “mișcată de altcineva” în opera de mântuire a neamului omenesc, ci să o ajute ca singură să se ofere de sine și astfel, să devină — împreună — lucrătoare cu Dumnezeu în planul de mântuire, care începea acum prin Bunavestire.

Deasemenea se impunea această participare liberă, conștientă și totală, la actul întrupării Mântuitorului, deoarece Iisus Hristos a fost om și Fiu al omului; nu numai pentru că avea un trup, ci pentru că a avut și suflet și minte și voință și tot ce este omenesc; era de trebuință să aibă și o Maică desăvârșită, care să slujească nașterii Lui, nu numai cu firea trupului, ci și cu mintea și cu voința, ca să fie Maică, și după trup și după suflet; ca astfel, să aducă la nașterea negrăită “Omul întreg,” cu toate însușirile omenești, afară de păcat.”

Toate aceste lămuriri îndreptate către Sfânta Fecioară Maria, aveau drept scop să convingă pe Cea aleasă dintre toate neamurile, să primească cu deplină libertate, misiunea sfântă, de a deveni Maica Dumnezeului întrupat.

Răspunsul ei a fost limpede: “Iată roaba Dumnului; fie mie după cuvântul tău!” Și îngerul a plecat dela ea. (Luca 1, 38)

“Ea primește să fie Maică, deși era hotărâtă să rămână Fecioară. Primește să fie Maică, cu riscul de a nu mai părea oamenilor fecioară, până când se vor convinge, măcar unii din ei, prin învierea Lui, că El este cu adevărat Fiul lui Dumnezeu, deci că s-a născut din ea, mai presus de fire, păzindu-i fecioria.” (Pr. Prof. D. Staniloae în rev. Ortodoxia pr. 3 Anul 1980, pag. 448)

Cuvântul: “Fie mie . . .” prin care Sfânta Fecioară, accepta să devină Maica Dumnezeului întrupat, se aseamănă cu acelaș cuvânt rostit de Dumnezeu la creația lumii: “Fie lumină! Și a fost lumină. Să fie o tărie prin mijlocul apelor și să se despartă ape de ape! Și a fost așa.” (Gen 1, 3-6)

Precum atunci prin Cuvântul plin de putere al Creatorului, care era Iisus-Emanuil, “prin care toate s-au făcut” (Ioan 1,3) tot astfel și acum prin același cuvânt “Fie,” Sfânta Fecioară acceptă cu sfială, cu deplină încredere și cu adâncă smerenie, ca Iisus Hristos -Emanuil, noul Adam, să-și urzească Trup din trupul și din sufletul ei; adică să nască pe Acela prin care s-a creat tot universul văzut și nevăzut, dintru început, prin același Iisus Mântuitorul, să se reînnoiască toată făptura, împăcând deplin pe om cu Dumnezeu, prin jertfa Sa pe Cruce, și prin Sfânta Sa Înviere.

(continuare pe pagina 17)

Fără acceptarea Sfintei Fecioare prin acel cuvânt 'Fie mie după cuvântul tău,' marea și dumnezeiască operă de mântuire a lumii, n-ar fi avut loc.

În momentul acceptării Sfintei Fecioare de a deveni Maica Domnului, s-a și întrupat Fiul lui Dumnezeu, devenind Fiul Fecioarei.

În privința aceasta, în Acatistul Buneivistiri, în Icosul I se spune: "**Ingerul cel mai întâi stătător, din cer a fost trimis, să zică Născătoarei de Dumnezeu, Bucură-te! Și împreună cu glasul cel netrupesc, văzându-te pe Tine Doamne întrupat, s-a spăimântat.**"

Din clipa întrupării lui Dumnezeu în "cea plină de Har," se deschide pentru Maica Domnului, o perspectivă cerească și pământească, așa cum n-a fost și nici nu va mai fi, pentru nici o femeie pământească.

Această stare de unică fericire o exprimă Sfânta Fecioară în cântarea ei inspirată de Duhul Sfânt, care sălășluia în Sfânta ei ființă când a zis: "Mărește suflète al meu pe Dumnul; și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu Mântuitorul meu, că a căutat spre smerenia roabei Sale; că iată de acum mă vor ferici toate neamurile." (Luca 1, 46-48)

Nu peste multă vreme va vedea și va auzi ceata de îngeri cântând la nașterea Fiului Său, în staulul sărac dela Bethlehem (Luca 2, 13-15); se va bucura ca mamă, de creșterea minunată a Pruncului ei, "sporind cu înțelepciunea, cu vârsta și cu harul, la Dumnezeu și la oameni" (Luca 2, 52).

Se bucura deasemeni ascultându-I învățătura Lui și văzând minunile săvârșite de El, căci învăța și făcea minuni ca nimeni altul.

Și dacă a fost martoră împreună cu alte femei sfinte, la răstignirea Lui pe Cruce, atunci când "Și prin sufletul ei a trecut sabia durerii" (Luca 2,35), s-a bucurat nespus de mult la Învierea și Înălțarea la cer, de unde coborâse.

În tot timpul viețuirii sale pe pământ, mai ales după Bunavestire și după nașterea dumnezeiescului său Fiu, ea devine Mamă iubitoare, model desăvârșit pentru mame; rămânând model desăvârșit pentru fecioare, prin sfințirea vieții sale; îmbărbătoare pentru Sfinții Apostoli și mângâere pentru toți contemporanii care au cunoscut-o și au cinstit-o ca pe Maica lui Dumnezeu.

După Adormirea ei și după Înălțarea Sa cu trupul la cer, ea devine Maica tuturor creștinilor; fiind cea mai apropiată de Sfânta Treime și mai pre sus de toate puterile cerești că "poate câte voiește."

În dumnezeiasca Sa bunătate, ea devine mijlocitoare între Dumnezeu și oameni, ca aceea ce cunoaște, din experiență, necazurile și durerile oamenilor.

Drept aceea, s-o cinstim după cuviință, ca pe Maica lui Dumnezeu, și s-o rugăm cu încredere să ne ajute, de-alungul vieții noastre, să ne trăim viața în cinste, în bunătate și în sfințenie după poruncile Fiului Său și Dumnezeului nostru.

**Maica Benedicta, Stareța
Mănăstirii Adormirea Maicii Domnului**

Păcat și Iertare

La începutul Marelui Post, Sf. Evanghelie ne spune despre păcat și iertare, dar și despre post și comoara sufletului.

În anul 398 ajunge Episcop și apoi Patriarh în Constantinopol, Sf. Ioan Gură de Aur, care apăra cu mult curaj atât Evanghelia Domnului, cât și Biserica Lui, împotriva rătăcirilor vremii. Din această pricină ajunge în conflict cu Imp. Arcadie, un mare apărător al ereticilor.

În una din zile împăratul își întreabă sftenicii, cum s'ar putea răzbuna pe Sf. Ioan. Unul a spus să-l arunce în temniță. Altul a zis să-i ia averea. Al treilea a răspuns că ar fi bine să-l trimită departe, în exil și în sfârșit ultimul a cerut să-l omoare pe Sf. Ioan.

Iată însă că, după ce și-au dat toți părerea, se ridică un alt sfătuitor și zice: "Împărate! Dacă îl arunci în închisoare, acolo se va bucura de durerile lui, iar lumea îi va săruta lanțurile. Dacă îi iei averea, ea nu este a Episcopului Ioan, ci a săracilor. Il trimiți în exil, el spune că Dumnezeu este în tot locul, iar dacă-l omori îl faci mucenic, îl faci sfânt. Eu știu un alt mijloc prin care-l vei birui. Silește-l să păcătuiască și prin păcat îl desparți de Dumnezeu." Oare așa să fie, prin păcat ne depărtăm de Dumnezeu?

Cum ne învață Iisus ce este păcatul și ce-i virtutea? Ne spune să fim smeriți ca vameșul și nu mândrii ca fariseul. Ne cheamă să ne întoarcem la Dumnezeu, ca fiul rătăcitor, dar ne spune și aceea că tot ce gândim, tot ce vorbim și tot ce facem, vor fi descoperite înaintea dreptului Judecător. "Nimic ascuns, care să nu se descopere și nimic tănuț care să nu se cunoască," spune Mântuitorul. Matei 10, 16.

În lupta de înfrângere a răului, a păcatului și totodată îndreptarea omului este postul. Postul nu este numai oprirea dela anumite mâncări, ci cu osebire o trăire morală. Oprirea dela anumite mâncări este postul trupesc. Latura spirituală a postului constă în oprirea dela păcat și întărirea vieții creștine.

Sf. Efreim Sirul spune în rugăciunea lăsată, că postul este lupta împotriva "duhului trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert." Postul este "duhul curăției, al gândului smerit, al răbării și al dragostei," care luminează pe om.

În pustiul Carantaniei Isus postește 40 de zile și nopți. Vrea să lege prin postul Său firul de legătură între cer și pământ, tăiat de Adam prin lăcomie. Arma I-a fost postul și rugăciunea. Cade lăcomia și se năruiește mândria. Postul Carantaniei devine lueafărul Golgotei, care aduce lumina Învierii.

Ne aflăm în Postul Mare, timp de pregătire pentru Sf. Înviere. Să zdrobim păcatul, prin post să ne depărtăm de rele, să dăm sufletului slobozire, să postim. Nu greutatea postului să ne înspăimânte, ci grozăvia neînfrânării. Prin Sf. Post trăim adevărată zguduitorie dramă a mântuirii noastre. Atunci?

(continuare pe pagina 18)

Scrisoare către fratele rătăcitor

A trecut mult de când ai plecat. Poate că Tatăl nostru, dându-ți partea ce ți se cuvenea, a înțeles graba care te-a împins să te duci într-o lume depărtată. Mințea mea însă încă sângerează gânduri de nedumerire, deși în dragostea ce nu întreabă nimic, nici nu iscodește, nu caută ale sale și nu gândește răul, nădăjduiesc neîncetat întoarcerea ta, rabd și sufăr așteptarea. Îți amintești ceasurile de zăbavă, când vegheam împreună adâncirile nevoițelor spre cele mai presus de fire, când ne cercetam florile minții de nectarul cel duhovnicesc, când ne lipeam urechea de țărâna inimii ascultând cum crește omul lăuntric, când priveam cu uimire mult râvnită la răspandirea luminii neînserate, lină în mângâierile ei și atotcurată în transparența noastră. Toate acestea nu erau nici ale tale, nici ale mele, ci ale lui Hristos; și toate acestea nu s-au petrecut nici în vremea ta, nici în vremea mea, ci în vremea de taină a vederii lui Hristos și a primirii sângelui Său. Nu uita, iubitul meu frate, că El ne-a spălat cu apă și săpun și ne-a șters cu ștergarul pătimirii Sale; și tot El apoi ne-a spălat cu vin și apă de trandafir, întru cinstirea îngropării Sale. Nu-ți risipi averea, frăția ta, căci nu-ți risipești numai partea ce ți se cuvine, ci și pe aceea ce mi se cuvine, căci precum știi, averea lui Hristos se împarte neîmpărțită și în risipirea ta sărăcești toată casa Stăpânului.

Deși ai fost mai tânăr, pe tine te-a îmbrăcat Tatăl nostru cu haina cea neagră a lepădării de lume și ți-a încredințat economia învățaturii Sale și mai ales a preocupatului Trup și a precinstitului Sânge al Fiului Său. Și ți-a dat mângâieri, întăriri și desfătăre în simțirea neîndoelnică a bunătăților Sale negrăite. Și apoi te-a cercetat, căci "până nu se smerește omul, nu ia plata lucrării sale. Iar răsplata nu se dă lucrării, ci smereniei." Așa ne spunea la amândoi Isaac Sirul. Și Tatăl nu te-a cercetat în dragoste, nici în blândețe, nici în curățenie, nici în evlavie, pe care toate le aveai cu prisosință, ci dând necaz virtuții tale a voit să-ți rămână închisă ușa mândriei. De aceea pesemne te-a cercetat în statornicie, în neclintire, în răbdare și mai ales în întristare, căci în statornicie este răstignirea cea de a doua a minții, în îndelungă răbdare, răstignirea cea de a doua a voinței și în întristare, răstignirea cea de a doua a simțirii.

Cine poate fugi de cruce? Dar altceva este să te sui pe cruce silit și cu totul altceva să te sui de bunăvoie, crescând în tine iubirea lui Dumnezeu. Te-ai îndoit de puterea Tatălui când ți-a dat slujirea Casei Sale? Ai știut că vor fi vătămări și rele și primejdii și gânduri de neputință. Dar la fel de bine ai știut în dragostea ta pentru Dumnezeu, că El îți ajunge spre păzirea ta. Și tocmai această credință în paza Lui ți-a încercat-o, căci nu există bucurie în Dumnezeu fără întristarea de fiecare zi și nu există răsplata smereniei fără cercetarea pricinilor de pătimire.

A trecut mult de când ai plecat. Te-am căutat printre păstorii ce laudau Nașterea Domnului, dar nu te-am

aflat printre ei. Te-am căutat apoi pe malurile Iordanului, nădăjduind să te găsec printre cei care-l urmau pe Ioan, pentru ca cu ochii credinței să vedem împreună arătarea Treimii la Botezul Domnului. Te-am așteptat pe treptele templului alături de Dreptul Simeon și Proorocița Ana, dar n-a venit decât Maica lui Dumnezeu și Cuvântul înfășurat în scutecele lumii. Te voi căuta de Buna Vestire și te voi mai căuta pe Golgota și la Mormânt. Apoi nu mai știu. Căci cum te-aș putea găsi în înviere, dacă nu te pot găsi în moarte?

Iubitul meu frate, n-ai flămânzit încă deajuns ca să te scoli și să alergi la Tatăl? De data aceasta, nu voi aștepta porunca și nici voi lăsa slugile să-ți aducă haina cea mai bună, ci îl voi ruga pe Hristos să-ți dea haina Invierii Sale, căci mort ai fost și să-ți dea încălțămintea găsirii tale, căci pierdut ai fost.

Iar eu voi tăia vițelul cel gras al bucuriei.

Fratele cel mare, rămas la țarină.

Păcat și Iertare

(continuare de pe pagina 17)

Pentru a cunoaște fiecare povara păcatului, să ne întrebăm dacă viața pe care a ducem este plăcută lui Dumnezeu.

Când mi-e totuna dacă este sau nu este Dumnezeu, când El nu are loc în inima mea, când gândurile mele nu se îndreaptă spre El, nu disprețuesc eu pe Dumnezeu?

Când zilnic spun sute și mii de vorbe dar nici un cuvânt de rugăciune, înseamnă aceasta cinstea datorată Mântuitorului?

Când vorbind sau făcând ceva, mă întreb ce zice lumea, dar nu mă întreb ce zice Dumnezeu, înseamnă aceasta credință?

Când între a fi pe placul lumii și a plăcea lui Dumnezeu, aleg mai de grabă să plac oamenilor, nu l-am dat la o parte pe Dumnezeu?

Toți greșim, toți păcătuim, cum spune Rugăciunea. Greșim cu gândul, greșim cu vorba, greșim cu fapta. Greșim unul împotriva altuia, greșim și împotriva noastră, dar mai ales greșim împotriva lui Dumnezeu. Să trecem pragul postului cu povara păcatelor și s-o ducem lângă Crucea lui Hristos, chiar de L-am nesocotit. În acest câmp al pocăinței, care este postul, Biserica ne făgăduiește iertare și duhovnicească bucurie. La capătul Marelui Post ne așteaptă vestita noapte a Invierii. Să nu rămână nici un închinător al lui Hristos fără iertarea sfântă. Făcând așa, vom cunoaște în noaptea Sf. Invieri, ce fericit este omul care-și trăiește viața după Evanghelia lui Dumnezeu.

Părintele Nicolae Bârsan

Duminica Ortodoxiei

După cum cinstirea icoanelor a fost dela început o trăire a dogmelor mai înainte de formularea dogmelor despre icoane, tot așa necinstirea și urgisirea icoanelor a fost de la început o erezie mai înainte de a fi vădită și judecată și osândită ca erezie. Probabil că mulți dintre cei care s-au împotrivit icoanelor, au fost încă de la început, cei veniți din poporul cel îndărătnic și care deși îndestulați de minunile lui Hristos cele prea mari, s-au înveninat împotriva cinstirii chipului Său de rob, rămânând cu credința în prefigurarea mântuirii și refuzând să treacă la împlinirea ei. Intr-adevăr, în Vechiul Legământ, în cartea Ieșirii este scris: "Să nu-ți faci chip cioplit și nici un fel de asemănare a nici unui lucru din câte sunt în cer, sus, și din câte sunt pe pământ, jos, și din câte sunt în apele de sub pământ" (20/4). Protestatarii de acum 2000 de ani socoteau cinstirea icoanelor drept o rupere de învățătura Legii celei Vechi, după cum protestanții de azi o socotesc drept o contradicție. Iconoclaștii de acum 1200 de ani însă o socoteau idolatrie.

Biserica a luptat 7 secole împotriva a tot felul de erezii, născute din neputința omenească de a primi descoperirea dumnezeiască în deplină deplinătate întrupării Fiului lui Dumnezeu. Șase sinoade ecumenice au dogmatizat învățătura apostolică despre Sfânta Treime, despre cele două firi ale Mântuitorului, despre voința sa dumnezească și cea omenească, despre Fecioara Maria ca Născătoare de Dumnezeu. În sec. al 8-lea, vrăjmașii lui Dumnezeu din adâncurile întunericului, au adunat toate ereziile într-un singur mănunchi, încercând printr-o singură și ultimă năvală să distrugă trupul euharistic al lui Hristos, adică Biserica Lui, aflând drept prilej al urgiei, cinstirea icoanelor. Unealta a fost împăratul Leon III Isaurianul. În anul 726, influențat de episcopii Asiei Mici care se împotriveau icoanelor, semnează două decrete pentru desființarea și distrugerea icoanelor. Patriarhul Gherman refuzând să-și adauge semnătura la aceste legi, a fost exilat și înlocuit cu Anastasie, un necinstitor al icoanelor. Primul act al iconoclaștilor a fost să distrugă icoana Mântuitorului înălțată la intrarea palatului imperial. Poporul credincios, mâniat s-a răsvrătit și trimisul împăratului să distrugă icoana, a fost omorât. Îndârjit, împăratul și-a îndreptat furia împotriva tuturor celor care-și făceau auzită vocea pentru cinstirea icoanelor și astfel începe lungă înșiruire de martiri și mărturisitori într-o frământare și urgie care a dăinuit mai multe de 100 de ani și care istoricește s-a împărțit în două perioade.

Furia iconoclastă a atins punctul culminant sub domnia lui Constantin Copronimul, fiul lui Leon al III-lea. El a interzis până și rostirea anumitor cuvinte ca "Maica lui Dumnezeu" "sfânt" și "sfânta." Tot el convoacă batjocura unui sinod iconoclast la care au participat 338 de episcopi, toți dușmani ai icoanelor. Mărturisitorii ortodoxiei, ca Sf. Gherman, Sf. Ioan Damaschinul, Sf. Gheorghe al Ciprului sunt anatemizați; cei acuzați de cinstirea icoanelor, s-a hotărât, să fie dați pe mâna tribunalelor civile. Cel mai

mult au avut de suferit călugării, care erau în număr de apărătorilor de icoane și ale poporului rămas credincios. Li se puneau capetele pe icoane și apoi zdrobite, băgați în saci erau înnecați iar mâinile celor care pictau icoane erau arse. Mulți călugări iconografi au fugit în Siria, Palestina și mai ales Italia, căci la Roma, încă de la începutul urgiei iconoclaste, biserica romană în frunte cu papii ei, a rămas neclintită în ortodoxie.

Dupa moartea lui Constantin, a urmat fiul său Leon IV iconoclast și el, dar mai stăpânit. Iar după moartea lui Leon al IV-lea, pe tronul imperial al Bizanțului se urcă văduva acestuia, împărăteasa Irina, care în taina sufletului ei fusese tot timpul o apărătoare a icoanelor. Înlocuind imediat pe patriarhul iconoclast cu un călugăr ortodox, ea convoacă soborul episcopilor drept credincioși pentru a restitui învățaturii ortodoxe icoanele dar și pentru a restitui icoanelor învățătura ortodoxă. Acest sinod, ținut în 787 la Niceea a rămas pentru totdeauna cunoscut ca sinodul al 7-lea ecumenic. Cei 350 de episcopi adunați au ascultat argumentele iconoclaștilor și punct cu punct le-au dovedit greșite și eretice, restabilind în concluzie dreapta învățătură despre icoane.

Pacea în Biserică, după sinod, n-a durat însă decât vreo 25 de ani. Cum s-a petrecut totdeauna, ereziile deși n-au rădăcini, rămân înțeleștate multă vreme. În anul 813 pe tronul Bizanțului se urcă Leon V Armeanul, care mai mult din motive politice decât dogmatice, hotărăște întoarcerea la iconoclastism. El pune pe un oarecare Ioan Gramaticul să scrie un tratat în care să reînvie toate deciziile primului sinod iconoclast și pentru a salva aparențele unei oarecare libertăți, îl supune unei discuții publice la care au luat parte vreo 270 de calugari, printre care era Sf. Nichifor patriarhul Constantinopolului și Sf. Teodor Studitul. Cum era de așteptat, compromisurile cerute de împărat neputând fi acceptate, patriarhul Nichifor este exilat și înlocuit cu un dușman al icoanelor, pe nume Theodot și persecuțiile împotriva cinstitorilor de icoane sunt reluate cu o nouă furie. Un nou sinod iconoclast este adunat la Constantinopol, care este adevărat că n-a mai socotit icoanele drept idoli, dar nu e mai puțin adevărat că a hotărât distrugerea lor precum și a tuturor cărților și a sfintelor vase care purtau chipuri sfinte.

Această a doua perioadă iconoclastă a fost însă mai scurtă și deși la fel de violentă ca și prima, i-a lipsit vloga și convingerea celei dintâi. După Leon V-lea a urmat fiul său Mihail II, când urgia iconoclastă a început să slăbească; apoi fiul acestuia Teofil, când urgia și-a trăit ultima ei zvâcnire violentă. La moartea lui Teofil, fiul său Mihail III fiind minor, tronul Bizanțului a fost dominat de văduva lui Teofil, împărăteasa Teodora. E un mare adânc duhovnicesc în faptul că Dzeu, pentru cinstirea Maicii Fiului Său întrupat, a îndrumat prin Teodora, a doua femeie după împărăteasa Irina, să aducă în lume izbânda învățaturii lui Hristos. Neșovăitoare în credința ei, Teodora restabilește pentru totdeauna cinstirea sfintelor icoane. Împreună cu noul patriarh al Constantinopolului, Sf.

(continuare pe pagina 20)

Grădina Maicii Domnului.

Păr. Romul Joantă califică sec. XIV drept epoca “mişcării isihaste” și sec. XVIII drept epoca filocalică (“Roumanie . . .” .p. 136) pentru o mai bună înțelegere a lucrării de reînnoire și nici decum ca o distincție sau o despicare în două a duhovniciei. Isihasmul n-a fost niciodată altfel decât filocalic iar duhul filocalic n-a rodit niciodată altfel decât în isihie și rugăciunea. Dealtminteri atât dragostea de frumusețe dumnezeiască care caracterizează filocalia cât și adâncă liniște lăuntrică care este haina dumnezeiască a celui care vorbește în tăcere cu Dumnezeu, își au obârșia comună în dragostea Preacuratei Născătoare de Dumnezeu, ținând în sfințele ei brațe pe Fiul lui Dumnezeu și rostindu-i fără încetare, cu toată ființa, numele cel mai presus de orice nume sau stând uimită, mai presus de orice rostire și privind în răpire Dumnezeierea pe care omenitatea ei a cuprins-o prin dragoste. De aceea atât isihastul care -își coboară mintea în inimă, cu rugăciunea lui Iisus, cât și cel mai simplu sihastru care vorbește în legea lui cu Dumnezeu, stau în fața aceleași icoane ale Preasfintei Născătoare, rugându-se pentru mijlocirile ei. Între rugăciunea inimi sau a minții și isihasm, nu există niciun semn de egalitate, căci nu oricine se îndeletnicește cu rugăciunea monologică este isihast, după cum nu orice isihast se mișcă în har, datorită repetării neîntrerupte a rugăciunii.

Păr. Paisie Olaru de la Schitul Sihla-Neamț, unul din marii noștri duhovnici contemporani, își amintea de un “bătrân minunat, monahul Gherman Condurache, un bătrân de aproape 90 de ani, fost cioban totată viața și cu suflet curat. Avea mare evlavie la Sf. Nicolae și se ruga cam așa: Sfinte Niculai, îndură-te de mine păcătosul. Eu bătrân, tu bătrân, ai milă de mine” (I. Bălan, Convorbiri . . .p. 285). Și tot sfinția sa mărturisea că fiind la Schitul Rarău, egumenul l-a întrebat dacă a deprins rugăciunea minții. “Eu i-am răspuns că nici nu am auzit de ea”. Și chiar după ce s-a nevoit s-o deprindă ca ascultare, încheie sfinția sa: “nici acum n-am deprins cum trebuie rugăciunea minții, că nu am viață duhovnicească și nu iubesc pe Domnul cât ar trebui” (Id., p. 287).

În acest duh adânc de smerenie, de transparență trupească și sufletească, de zdrobire a inimii și de priveghere a conștiinței, trebuie înțeleasă trăirea duhovnicească a sihaștrilor și călugărilor noștri, chiar de la începuturile ei, în codrii și peșterile Dobrogei sau a Buzăului de astăzi, de-o parte și de alta a Dunării. Ceea ce le sporea și întârea unirea cu Dumnezeu, era dragostea înțeleasă ca persoană dumnezeiască dar și ca recreată lucrare a harului. Această dragoste mai era însă înțeleasă și ca “loc al rugăciunii”, ca loc de intrare în lăuntrul tainelor, unde celor vrednici li se încredințează “cele ascunse în tăcerea Domnului Celui ascuns” (sf. Isaac Sirul, Ep. 3). Și în acest sens viețuirea sihăstrească sau isihastă se întemeia pe însăși viața Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu, căci Ea este locașul

lui Dumnezeu-Cuvântul, încredințarea celor ce au trebuință de tăcere, scara cerească pe care se pogorâa Dumnezeu, îndrăznirea celor muritori către Dumnezeu, floarea nestricăciunii, cununa înfrânării, ceea ce luminează chipul învierii și arată viața îngerească, haina celor goi de îndrazneală și dragostea care biruiește toată dorirea. Noțiunea de sihăstrie sau de vatră sihăstrească se identifica astfel cu “grădina Maicii Domnului” unde Preacurata este izvorul rugăciunii neîntrerupte.

Spre această grădină ocrotită de Maica Dumnezeului nostru, de-alungul întregului lanț al Carpaților, în noul Bizanț din nordul Dunării, au venit nevoitori și trăitori, sihaștrii și ucenici, din toate direcțiile și din toate neamurile ortodoxe, alături de români. Trecând prin Dobrogea, prin valea Buzăului și lunca Siretului, prin valea Cernei și munții Semenicolului până în valea Mureșului și munții Apuseni, prin codrii Vlăsiei urcând apoi Dâmbovița și Ialomița, Valea Oltului și a Jiului, au făcut din Carpați o țesătură de sihăstrie, lavre și vetre sihăstrești, astfel încât începând cu sec. XIV-XV încoace “Carpații formează al doilea Athos al monahismului orthodox” (Vetre . . .p. 36).

Spre deosebire de primul, Athosul carpatin, a încheiat în jurul său un neam, legându-l de Dumnezeu; a fost duhul lui umilit ca jertfă bineplăcută lui Dumnezeu, a umblat și umblă în istorie nedespărțit de el, îi este izvorul neistovit al credinței care este însăși persoana lui Hristos și a cărei viață este Duhul Sfânt. Nu puține au fost satele a căror formare, atât în timp cât și în duhovnicie, au fost întru totul lucrarea sihaștrilor. Astfel se pot aminti țaranii ardeleni, fugiți din Transilvania împreună cu nevestele, copiii și catapetesmele bisericii din satul lor, din pricina persecuțiilor prozelitismului catolic și care treceau în Moldova. În Valea Bistriței de pildă, ei au fost întâmpinați de călugării care le-au dat imediat pământul lor, lemne pentru case, fânețe pentru vite și le-au ridicat biserici de lemn. Astfel multe metoace mănăstirești s-au desființat de bunăvoie, făcând așezare țăranilor, călugării

(continuare pe pagina 21)

Duminica Ortodoxiei (continuare de la pagina 19)

Metodie, ea adună un nou sinod în anul 842, care confirmă dogma cinstirii icoanelor așa cum a fost formulată de al 7-lea sinod ecumenic, anatemizează pe toți iconoclaștii și în martie 843 hotărăște să se prăznuiască Biruința Ortodoxiei în prima duminică a Marelui Post al Paștilor, prin proslăvirea sfințelor icoane în toate Bisericile.

Să ne alăturăm și noi martirilor și mărturisitorilor, strigând: Cu ce palme noi pământeni, cei întinați cu păcate, ne vom atinge Cuvinte de icoana Ta? Iarăși a sosit dumnezeiasca zi de prăznuire: că cel ce șade întru cele înalte acum ne-a cercetat pe noi arătat, prin cinstita icoana Sa și asemănarea Chipului celui dintâi ne-a dăruit ca să i ne închinăm.

Dionisie Veliciu

SOLIA

retrăgându-se apoi în păduri sau în adâncul munților. "De aceea satele de pe Valea Bistriței, în număr de aproape treizeci, formează cea mai curată zonă ortodoxă din Moldova, cu o puternică tradiție mănăstirească și evlavie rar întâlnită" (Id.p.78). În duhul aceleași slujiri, ieroschimonahul Daniil, egumenul Sihăstriei Broșteni sau ucenicii cuviosului Matei dela Sihăstria Borca, au lăsat țăranilor pământul și biserica lor, plecând după aceea primii la mănăstirea Slatina și ultimii spre obcina munților Stănișoara.

O altă slujire era vindecarea bolnavilor de prin sate. Renumiți erau sihaștrii de la Sihăstria Pocrov din vatra isihastă a munților Neamțu. "Îndată ce era adus vreun bolnav la Pocrov, era oprit la schit. Apoi se suna clopotul de pe munte. Se adunau sihaștrii la biserică și făceau împreună rugăciuni, cu trei zile de post pentru cel bolnav. În fiecare miez de noapte, sihaștrii duhovnici care aveau de la Dumnezeu darul vindecării, citeau bolnavului moliftele Sfântului Vasile. După trei zile de post și rugăciune, bolnavul se întorcea sănătos la casa lui" (Id.p.91). Iar în sec. XIX-XX, schimonahul Veniamin de la sihăstria Vorona-Botoșani, umbla desculț vara și iarna prin sate, vindecând bolnavii cu rugăciunea.

O altă formă a slujirii era adăpostirea țăranilor în vremuri de bejenie. Așa a fost vestita sihăstrie Almaș, la sud de muntele Horăița sau locul tănuit, numit "La Chilizii," în jurul sihăstriei de la Bisericiani, unde se ascundeau în vremuri grele sătenii de pe valea Bistriței.

O formă deosebită a slujirii a fost practică de Sihăstrille din Banat și Transilvania, datorită prozelitismului catolic din ce în ce mai agresiv începând cu sec. XI, precum, și încercărilor de catolicizare forțată a satelor. De multe ori, călugării se împărțeau în două, cum au făcut sihaștrii de la Hodoș-Bodrög, jumătate nevoindu-se în liniștea codrilor iar cealaltă jumătate, umblând din sat în sat, pentru a păstra nestinsă în inima țăranilor rânduiala strămoșească a dreptei credințe. În Transilvania, din pricina activității lor misionare de rezistență ortodoxă, unele sihăstrie au fost desființate din ordinul curții imperiale de la Viena, cum s-a petrecut cu mănăstirea Săliște, iar altele au fost distruse de generalul Bucov, cum s-a întâmplat cu sihăstria Plosca, Răchitoasa, Sibicel, Săsciori, Sâmbata de Sus și nenumărate altele. Tot el a pustiit și mănăstirea Rămeț din Munții Apuseni. Alteori călugării erau izgoniți din mănăstiri, cum au pățit cei din sihăstria Râu de Mori din Țara Hațegului, prizonieri de calvinii, care au asuprit deasemenea sihăstriile din regiunea Brașovului și au pustiit sistematic aproape toate mănăstirile și vetrele sihăstrești din Maramureș și Țara Năsăudului.

La temelia slujirii însă, a iubirii de străini, a "roadelor dreptății," a fost identificarea în duh a fiecărui trăitor și nevoitor în parte cu planul de mântuire a Sfatului Dumnezeesc. Ceeace ochii noștri trupești pot vedea este postul și rugăciunea lor, privigherea de toată noaptea, citirea zilnică a Psaltirei, metaniile, sărăcia, smerenia sau înstrăinarea desăvârșită de lume. Ceea ce însă numai duhul ar putea vedea

SCRISOAREA TRIMISĂ DOMNULUI PRIM MINISTRU AL CANADEI ONOR. BRIAN MULRONEY de către ORGANIZAȚIA FRĂȚIA ORTODOXĂ din CANADA Domnule Prim Ministru,

Organizația Frăția Ortodoxă din Canada, reprezentând Parohii din Provinciile British Columbia, Alberta, Saskatchewan, Manitoba și Ontario, s-a întâlnit în sesiunea sa anuală în Winnipeg. Un mare număr al membrilor acestei organizații care sunt de origine sau descendență română, își exprimă față de d-voastră îngrijorarea lor pentru soarta poporului acestei națiuni sub robia comunismului.

D-le Prim Ministru, pentru a plăti datoriile contractate de către stat, populația este lipsită de cele mai elementare condiții de viață: căldură, mâncare, electricitate și asistență medicală. Noii născuți nu sunt înregistrați decât după 3-4 luni dela naștere, numai după ce supraviețuiesc cele mai inumane condiții de viață. Populației în vârstă de peste 60 de ani i se refuză asistența medicală pentru că nu mai produc. Poporul român este supus celui mai crunt sistem de poliție-spionaj în istoria lui și sunt pedepsiți prin concediere și deci orice mijloc de subzistență, în "paradisul socialist al muncitorilor."

D-le Prim Ministru, ca cetățeni ai acestei mari națiuni ai căror strămoși au participat la dezvoltarea ei pentru aproape 100 de ani, insistăm ca Guvernul Canadei să revizuiască relațiile sale cu Republica Socialistă Română și să acționeze astfel încât poporului român să i se asigure condițiile esențiale de existență.

De asemenea ne ridicăm glasurile noastre în locul celor sugrumate din Țară pentru a protesta împotriva atrocităților comise atât față de cetățenii români cât și față de naționalitățile conlocuitoare din România.

În același timp implorăm Guvernul Canadian să condemne distrugerea a 6.000 de sate și a bisericilor și monumentelor istorice, în București și alte orașe.

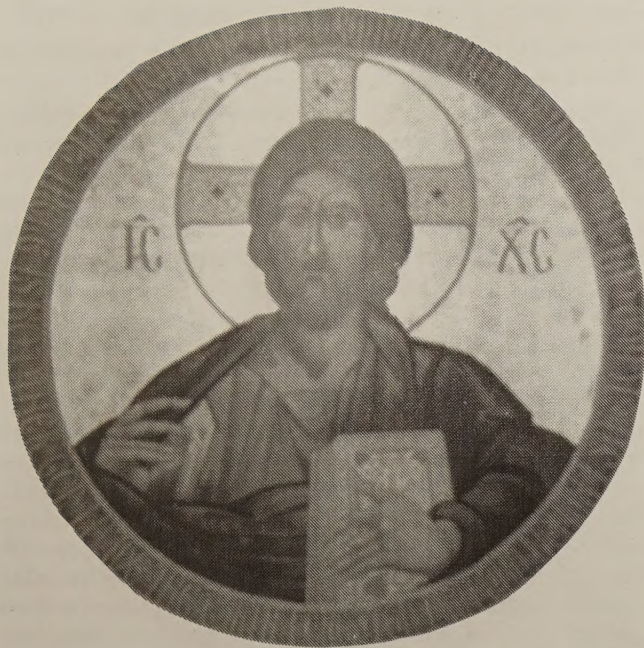
D-le Prim Ministru, Canada a fost întotdeauna gata să apere drepturile tuturor popoarelor. Insistăm acum să începeți o acțiune imediată pentru ajutorarea poporului român în sclavie ca astfel să scriem un alt capitol în istoria Canadei ca fiind campion al tuturor popoarelor.

ss. Prea Sfinția Sa	ss. Dr. John Bujea
Nataniel Popp	Frăția Ortodoxă
Episcop	din Canada
Episcopia Română Ortodoxă din America și Canada	

este împlinirea venirii lui Hristos, a întrupării Fiului lui Dumnezeu, căci sihastrul sau călugărul se socotește adus la existență, nu pentru cei buni și sănătoși și virtuoși, ci pentru cei bolnavi și răi și păcătoși, dintre care cel dintâi este el. Ceea ce îi deschide abisul smereniei este tocmai conștiința că Dumnezeu lucrează prin el; prin nevrednicia lui, dăruind vrednicie celor pentru care se roagă prin neputința lui dăruind putere celor pentru împuternicirea cărora se roagă; prin păcătoșenia lui, curgând izvoarele milelor lui Dumnezeu. Lucrând în lume, îl poartă pe Dumnezeu lucrător în lume.

Va urma

Dinu Cruga

La Biserica Sf. Treime din Miramar, a sosit Sâmbătă seara, 11 Febr. 1989, Episcopul nostru Nataniel, pentru slujba de Vecernie și Parastas în memoria membrilor decedați, pomeniți fiind, Arhiepiscopul Valerian și Ctitorul Corneliu Bota. Apoi credincioșii s-au adunat în sala socială unde Episcopul a dat mâna cu cei prezenți.

Țîmunică, la ora 10:20 Ierarhul însoțit de Episcopul Mark, a fost primit la intrare cu Sf. Evanghelie, pâine și sare de Pr. Paroh Traian Petrescu, John Vasile, președintele Consiliului și preoții pensionari: Marin Postelnic, Romulus Radu și John Dinu. Credincioșii au intonat: „Pe Stăpânul și Arhiereul nostru” și „Cuvine-se cu adevărat . . .” În fața Altarului a fost împodobit cu veșmintele arhierești pentru pontificare cu sobor de preoți și cantori.

La sfârșitul slujbei, Părintele Traian Petrescu, a mulțumit Prea Sfințitului pentru efortul făcut și cinstea de a fi cu noi. Apoi în scurte cuvinte, a vorbit despre importanța Sf. Icoane în biserica ortodoxă. Episcopul a răspuns că e fericit să fie în mijlocul credincioșilor din Miramar, dând detalii despre iconografia și simbolul ce-l reprezintă icoanele recent pictate pe care apoi le-a sfințit cu aghiasma mică. S-a înconjurat de trei ori biserica, cu sfințirea icoanei lucrată în mozaic pe frontispiciul bisericii.

Lume multă, localnici și oaspeți veniți din depărtări au umplut biserica la Sf. liturghie și în sala de mese. Au onorat cu prezența, sora P.S. Episcop împreună cu soțul ei, Fam. Billy și Agripina Hunt din Anglia (comnatul și sora D-nei Bota) și doi nepoți ai D-nei Bota.

După rugăciunea de deschidere a mesei binecuvântată de Episcop, asistența a cântat: Imnul american,

canadian și „Pe-al nostru steag.” În timp ce mesenii gustau bucatele pregătite de doamnele din parohie, au adus cuvinte de mulțumire și recunoștință: D-l John Vasile, D-na Elena Metianu, Violeta Nikolic, D-l John Diakoniak, după care maestrul de ceremonii, D-l Moise Nikolik, a introdus pe Episcopul Mark, care a mulțumit că a putut fi de față, iar Pr. Paroh Traian Petrescu a spus în câteva cuvinte: „Să mulțumim lui Dumnezeu că suntem astăzi împreună cu iubitul nostru Stăpân. Să fim uniți, să lucrăm împreună, pentru gloria lui Dumnezeu în această țară liberă” . . . Mulțumește celor prezenți și harnicilor membri ai bisericii care au pregătit sărbătoarea. Masa a fost donată de Fam. Carol & Ileana Mihăilescu, iar orchestra „Dacii,” a distrat mesenii cu muzică românească.

La sfârșit, Ierarhul nostru, a spus printre altele: „Biserica din Miami a fost săracă mulți ani de zile, până când v-ați mutat în Miramar, unde a spărut D-na Bota ca să vă ajute să construiți ce aveți astăzi: o așezare ortodoxă unică în America. Iconografiile au încercat să

dea icoanelor expresia învățăturii ortodoxe, prin icoane, Biserica lui Hristos e vie, leagă trecutul cu prezentul și viitorul.” A felicitat pe Pr. Paroh și enoriașii harnici, care au pregătit praznicul.

Iconele și mozaicul au fost executate de iconograful R. Basil Gerwing din Pittsburgh, Pennsylvania.

Biserica din Miramar „Sf. Treime,” e deosebită și prin aceea că e singura pe pământul american la care un sot și o soție au contribuit în cea mai mare măsură la ridicarea acestui frumos locaș de rugăciune, în Sudul Floridei, așa cum pe vremuri în România, cei cu stare de mână, au construit biserici și mănăstiri ce la poartă numele de ctitori.

Ctitorul CORNELIU BOTA, poate dormi în pace, în mormântul de lângă biserică, pentru că visul și dorința lui, au fost împlinite pentru slava lui Dumnezeu.

Înainte să apună soarele, oaspeții au plecat la casele lor, ducând cu ei, o frumoasă amintire.

*Pr. Romul JOANTĂ, Lucrare publicată la Editura SPIRITUALITE ORIENTALE, Abbaye de Bellefontaine, 1970, cu o prefață de Olivier Clement.

I

Pentru cei care nu au avut prilejul să citească această carte scrisă într-o limbă de circulație universală de către Printele Romul JOANTĂ, vom încerca să facem o scurtă prezentare, ca fiecare să aibă această bucurie duhovnicească a gustării unui trecut creștin de adâncă rădăcină pe plaiurile românești, astăzi trădat de ierarhi și pus sub semnul dispariției de către un regim ateist care nu are în inimă decât distrugerea a tot ceea ce a fost creștin și românesc în poporul nostru.

Este foarte greu să rezumi în termeni cuprinzători fără trădări o carte ca aceasta, mai ales că ea se sprijină pe o informație foarte bogată, atât din publicațiile românești, cât și din bibliotecile străine. Printele Romul JOANTĂ este nu numai un intelectual bine format și informat, instruit la școala ortodoxă Saint Serge din Paris, dar are și o adâncă trăire, o înțelegere spirituală a faptelor istorice și o mare iubire sacră pentru ortodoxie, în general și pentru isihasm, în special.

Vrem să fim mai succinți în prezentarea cărții și să aprindem faptic cele pe care autorul le trăiește cu spiritul.

Primul capitol face o scurtă incursiune în trecutul istoric al Românilor, accentuând latinitatea noastră, rădăcină a împletirii dintre formarea poporului nostru și creștinarea lui are o osatură organică, așa cum arăta și oasele apar simultan. El nu uită să arate că succesul creștinismului la Daci s'a datorat unei spiritualități crescute în popor, datorită religiei specifice a Dacilor.

M. Eliade afirma: DE ZAMOLXIS A GENGIS KHAN, Paris, 1970, p. 74.

“Putem admite că toate credințele legate de Zamolxis și de cultul lui au fost absorbite și radical transformate în creștinism. Cea mai simplă și mai bună explicație a dispariției lui Zamolxis și a cultului său poate fi căutată în creștinarea precoce a Daciei, începând cu 270.”*

Apar astfel primele așezări monahale, care repede devin foarte importante, episcopii sunt prieteni cu marii ierarhi, Vasile, Grigore și Ioan, participă la Sinoadele ecumenice, au un cuvânt greu de spus în problema erezilor care începuseră să bântuie creștinătatea. Șirul monahilor daci este impresionant, începând cu Ioan Casian, din Casimcea, Dobrogea, fondator al monasticismului occidental, Dionisie cel Tânăr, de la care avem informații foarte prețioase despre viața din Scitia Minor, etc.

Ca argument al unei dezvoltate vieți monahale în Dobrogea, Printele Joantă aduce recente descoperiri arheologice — complexul celor șase biserici rupestre de la Basarabi, Constanța, bisericuța cu martirium de la Niculițel, etc.

Autorul urmărește apoi extinderea vieții monahale în tot cuprinsul Daciei, sprijinindu-se, într-o mare măsură pe informațiile extraordinare ale Părintelui Ioanichie Bălan, cel mai bun cunoscător al dezvoltării vieții călugărești în țara noastră.

În timp ce, în Răsărit, isihasmul câștiga marea lui victorie și devenea doctrina aproape oficială a Bisericii de Est, pe pământul țării noastre apăreau primele principate, forme organizate de centralizare, care au avut o importanță capitală și în reorganizarea vieții religioase. Legăturile oficiale cu Răsăritul au favorizat pătrunderea unei culturi avansate în Principate. Nicodim de la Tismana, își face educația isihastă la Sfântul Munte, de unde apoi, după un lung periplu, ajunge în Principatele Române, aducând, pe lângă tipar, și regulile de viață isihastă. Cu 1359, apar primele documente privind organizarea oficială a bisericii, așa cum este decretul Patriarhului Calist de Constantinopol, care îl numește pe Episcopul Hyacint de Vicina (Dobrogea), mitropolit al întregii Valahii; al doilea document important este o scrisoare patriarhală de la Constantinopol, prin care “toți clericii țării, călugări și laici, trebuiau să asculte de Hyacint ca de un adevărat păstor, părinte și învățător.”

Hyacint, ca și Calist Patriarhul, era de formație isihastă, ceea ce a favorizat pătrunderea isihasmului în Dacia.

Hariton, care îi urmează în scaun lui Hyacint, venea de la Mănăstirea Cutlumuș — Athos și era adept al isihasmului.

În Moldova, datorită tensiunii născute între domnitori și Patriarhia din Constantinopol care nu voia să le acorde un scaun episcopal cu episcop localnic de teama unei autocefalii pe care domnitorii Moldovei ar fi putut s'o nutrească, relațiile cu Răsăritul au fost mai reduse, dar prin legăturile cu Valahia și Serbia, isihasmul a pătruns și aici, fapt despre care adeveresc marile mănăstiri fondate în secolul 14-15 ca: Neamț, Sfântul Nicolae din Poiana, Moldovița, etc., toate cu viață cenobitică, sau comunitară.

Este interesant că și Printele Romul este de acord cu istoricii români că niciodată Dunărea nu a fost un impediment în circulația oamenilor și a ideilor din nordul și sudul ei, atât pe plan politic și cultural, cât și pe cel religios.

Prin cucerirea Peninsulei Balcanice de către Turci, o serie de călugări fug în nordul Dunării, aducând cu ei trăirea isihastă și toată spiritualitatea Bisericii de Răsărit. Toți acești călugări nu-și uitau originea și vizitau locurile natale, sau trimiteau ucenici, astfel că influența Muntelui Athos, cu toată duhovnicia lui, a înflorit în Țările Române. Cum apariția Principatelor

(continuare pe pagina 24)

(continuare de la pagina 23)

Române coincidea cu declinul Bizanțului și apoi cu căderea Balcanilor, ocrotirea Sfântului Munte a fost tot mai mult preluată de domnitorii valahi și moldoveni, ei socotindu-se continuatorii bazileilor bizantini.

Sfântul Munte avea mănăstiri mari cu o viață cenovitică severă, cu care calugării români stabiliți aici nu se puteau acomoda; ei erau obișnuiți cu viața chinovială sau a unor mici comunități și domnitorul Nicolae Alexandru Voevod intervine în favoarea acestor calugări pe lângă egumenul mănăstirii Kutlumuș, Hariton.

Dar viața mănăstirească în Valahia și apoi, în Moldova, prin ucenici, s'a datorat călugărului Nicodim, care venea de la Sfântul Munte. El înființează mănăstirea Vodița, apoi Tismana, cu ajutorul voevodului Radu Întâiul. După toate probabilitățile el a mers și în Transilvania, după care, venit la Tismana, s'a retras în peștera de de-asupra mănăstirii unde a trăit ca isihast până la sfârșitul vieții, coborînd numai la slujbele de sâmbătă și duminică. Moare în 26 dec. 1406, lăsând în urma lui o temeinică viață isihastă și un îndemn de zidiri de noi mănăstiri, cum au fost Cozia, Cotmeana, Snagov, Strugalea, Dealu, schitul Bradet, ca și cele pe care tradiția le atribuie direct lui Nicodim: Topolnița, Cosustea-Crivelnic, Gura Motrului și Vișina.

Isishasmul își trage numele de la isihia, care înseamnă pace, liniște spirituală. Este o practică de rugăciune cu consecințe deosebite în formarea spirituală a călugărului, practică pe care o vom desprinde mai târziu din învățăturile diferiților monahi, pe care îi vom cita la sfârșitul acestei lucrări.

CIRCULARĂ DELA ACADEMIA ROMÂNÔ- AMERICANĂ

Cea de a 14a Convenție Anuală a Academiei Româno-Americane va avea loc la Los Angeles, între 20 și 22 Aprilie a.c.

Cei ce doresc să participe sunt rugați să timite formularele de înregistrare până la 30 Martie.

Informații suplimentare se pot cere dela:

Prof. Mario Saltarelli
Chair, Dept. of Spanish and
Portuguese
14th A.R.A. Convention
University of Southern California
Taper Hall of Humanities 126
University Park
Los Angeles, CA 90089-0358

Este foarte greu să enunțăm exact cauzele care au dus la schiturile și schivniciile de pe pământul celor trei Principate Române, întrucât ne lipsesc documentele scrise și, mai ales, din cauza numărului lor extraordinar de mare. Puține popoare în lume au avut vocația monahală de forța celei românești, începând cu religia Dacilor și sfârșind cu aflulul zilelor noastre spre viața de mănăstire, în ciuda persecuției, a teroarei și a interdicțiilor ridicate de partidul comunist.

Ph. Gh. Calciu

Va urma

SLUJBELE DE VECERNIE DIN TIMPUL POSTULUI CEL MARE-NEW YORK CITY

Duminecă 26 Martie

Biserica Sf. Dumitru
Preot paroh Păr. Viorel
Sasu

Predica va fi rostită de
Păr. Victor Runcanu

Duminecă 2 Aprilie

Biserica Sf. Maria
Preot Paroh Păr. Casian
Fetea

Predica va fi rostită de
Păr. Viorel Sasu

Dumineca 9 Aprilie

Biserica Trei Ierarhi
Preot Paroh Păr. Victor
Runcanu

Predica va fi rostită de
Păr. Viorel
Dumitrescu

Dumineca 16 Aprilie

Biserica Pogorârea Sf.
Duh
Preot Paroh Păr. Viorel
Dumitrescu

Predica va fi rostită de
Păr. Casian Fetea

SOLIA NEWS (The Herald)
(ISSN 0038 1039)
146 W. Cortland
Jackson, MI 49201-2208

RETURN POSTAGE GUARANTEED

Second Class
Postage Paid
at Jackson
and additional
offices

RETURNED FOR ADDRESS